

Dokumentumok a kivégzett Korondi Béla r. ezredesről

A volt csendőrök igazoló bizottság jegyzőkönyvei

Neuall
1958-1959. évi Magyar Népköztársasági Értékelési Bizottság

A MAGYAR NÉPKÖZTARSASÁG BELÜGYMINISZTERIUMA

1972 JAN 15

SZIGORUAN TITKOS!

SZERV: .....

OSZTALY: **I** .....

15 SZÁMÚ

Vizsgálati dosszié
Korondi Béla UGYEBEN

..... KÖTET

A NYOMOZÁS KEZDETENEK IDŐPONTJA: .....

A NYOMOZÁS BEFEJEZESÉNEK IDŐPONTJA: .....

ARCHIV SZÁM: **V-14275**

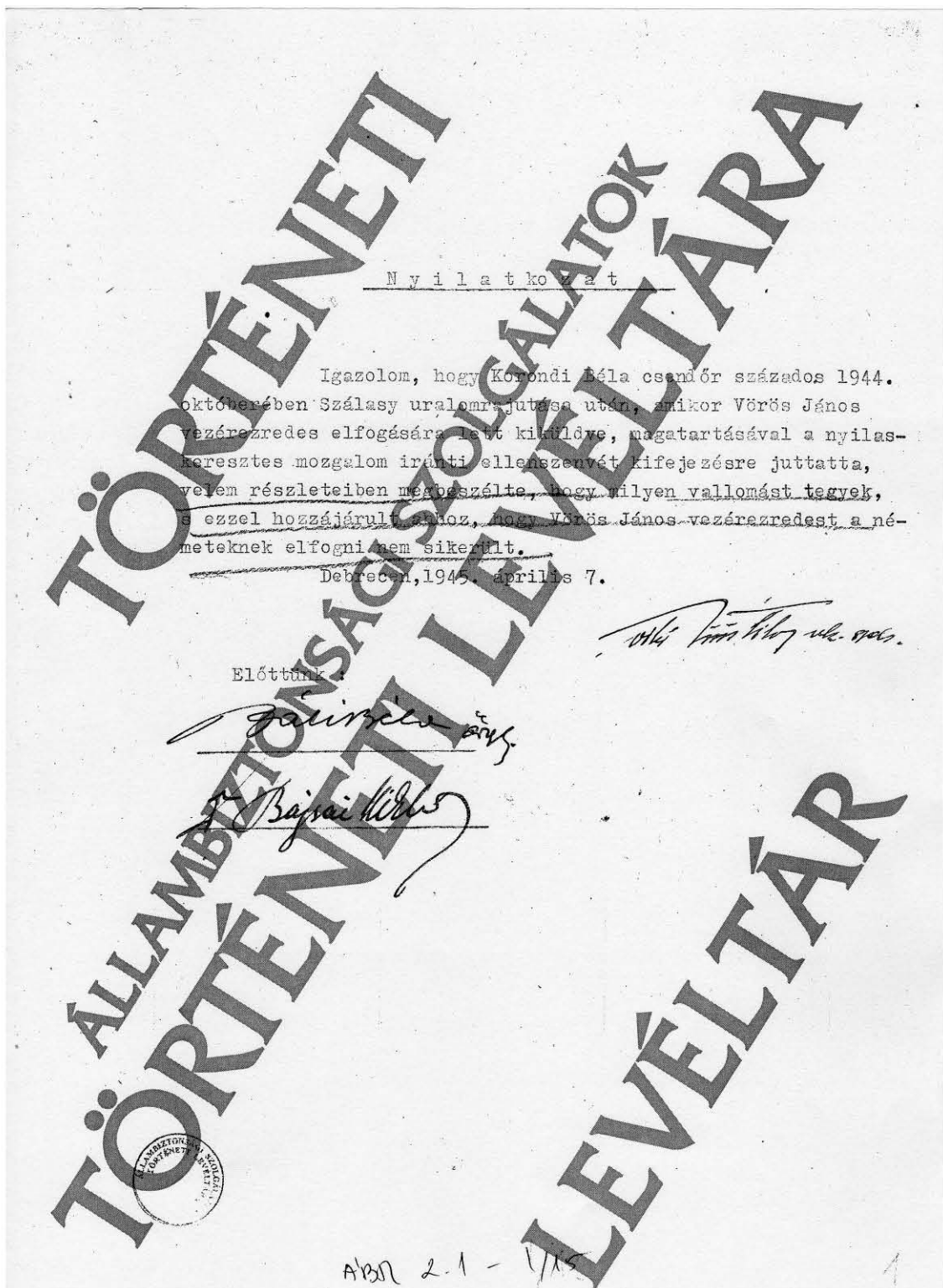
A Történelmi Hivatal
az F. 1. sz. § alapján
az iratokat átvette.

A MINŐSÍTÉS MEGSZÜNT
az 1995. évi XL. tv. 28. §-ára
figyelemmel.

TÖRTÉNELMI HÍVATALI ÉRTÉKELÉSI BIZOTTSÁG

vitéz Vörös Tibor vk. szds (Vörös János vezérezredes fia) nyilatkozata

Szent-Iványi Domokos rk.követ és megh.miniszter nyilatkozata:

Nyilatkozat.

Igazolom, hogy K o r o n d i B é l a /: aki 1914. aug. 16.-án született Erzsébetvárosban /: esendőr százados 1944. szeptember 28.-án a Moszkvába fegyverszüneti tárgyalásokra kiküldött magyar küldöttség részére okmányokat szállított s ugyanazon napon a küldöttséget fegyveresen Szlovákiába az orosz csapatokhoz kísérte át.

Débreceen, 1945. április 7.

Előttünk:

Lélek Ferenc

János Pál

Szent-Iványi Domokos
rk.követ és megh.miniszter

ABN 2.1 - I 115

1/15

3

v. Faraghó Gábor vezérezredes, a Csendőrség volt felügyelőjének, volt közellátási miniszter nyilatkozata:

N y i l a t k o z a t .

Igazolom, hogy K o r o n d i B á l a /:aki 1914. aug. 16.-án született Erzsébetvárosban :/ csendőr százados 1944. szeptember 28.-án a Moszkvába fegyverszüneti tárgyalásokra kiküldött magyar küldöttség részére okmányokat szállított s ugyanezen napon a küldöttséget fegyveresen Szlovákiába az orosz csapatokhoz kísérte át.

Igazolom továbbá, hogy Korondi Péter csendőr százados 1944. év folyamán részt vett több olyan titkos akcióban, melyek kifejezetten a németek ellen irányultak s magatartásával minden esetben német és nemzeti szocialista ellenes érületét bizonyította.

Debrecen, 1945. április 7.

Előttünk:

Marton Klára

Phanlányi József

Faraghó

ABR 2.1 - I/115

1/115

4

Dr. Nyerges Pál csö.szds nyilatkozata

N y i l a t k o z a t .

Alulírott Dr. N y e r g e s P á l igazolt szds. legjobb tudásom szerint és büntetőjogi felelősségem tudatában Korondy Béla szds.-al kapcsolatban az alábbiakat hozom az igazoló bizottság tudomására:

Korondy Béla szds. 1943. 1944. évfolyamán részt vett több olyan titkos akcióban melyek kifejezetten a németek ellen irányultak. Így többek között Tito marsall és a magyar kormány közötti kapcsolatok felvételének létesítésében, németellenes szervezkedések irányításában, majd 1944. szeptember 28. -án velem együtt az orosz - magyar fegyverszüneti tárgyalások lefolytatására Moszkvába kiküldött bizottság részére a szükséges okmányokat a szlovák határhoz szállította, majd ugyanitt a bizottságot fegyveresen átkísérte az orosz tiszti bizottsághoz.

1944. október hó folyamán Vörös János vezérezredes elfogását a nyomozás késleltetésével és félrevezetésével meggyújtotta.

1944. december 4. -én a német politikai rendőrség /Gestapo/ őrizetbe vette és a pestvidéki törvényszék Fő utcai fogházába zárta. 1945. január 4. -én Budáról Pestre való kísérés közben a Gestapo őrizetéből megszökött. Tudomásom szerint 1945. február 4. -én átment az orosz csapatokhoz. Itt találkozott vele 1945. február 16. -án, amikor a 801. orosz gyalogezred katonai ellenőrző parancsnokságához volt beosztva. Ekkor én magam is több napon keresztül vele dolgoztam az orosz parancsnokságnál. Feladatunk volt szökött német katonák, ügynökök és vezető nyilasok felkutatása és elfogatása.

Igazolom továbbá, hogy nevezett szds.-t 1937. év óta ismerem, azóta vele szoros baráti és szolgálati kapcsolatokat tartottam. Minden szempontból német és nemzeti szocialista ellenes felfogásúnak ismertem meg.

Budapest, 1945. július hó 25. -én.

Az aláírás hitelességét igazolom:
Budapest,

Nyerges Pál
NBSZ 2-1 - IHS

Nyerges Pál adta.
Dr. Böhmötörösi u. 4.

**Korondi Béla és dr. Nyerges Pál tanúvallomást
tesznek Árbóc János cső.ezeds mellett:**

tekintetes Népbíróság!

ÁRBÓC János volt ezredőrezredek vádlójáról

- 7 -

Ami már most a vád alapját képezi:
az 1946. évi március hó 26. napján, fejezett megvételével
kapcsolatában a vádlott

59

8 -

A jogénység felett a defenzív osztály volt a fejezet-
hatóság, vádlottak csupán az ellenérzés volt a hatáskörre s
ilyent érthető és értendő az, hogy közben tartotta az egy-
eséges irányítást. Ez állításai, valamint annak az igazolásá-
ra, hogy vádjával államérből, hogy ellenérzések a nyilas-
keresztes vártot, tartotta fenn vádlott az érintkezést, kár-
a vádlott és a védelem

KORONDI Béla és
NYERGES Pál

örnagyk / V. tábor u. 9. katonai politikai osztály / tanú-
meghallgatás, akik arra nézve is tehetnek vallomást, hogy
az utasítást vádlott EUDAR Lajos ezredestől kapták

60

Budapest, 1946. május 31.

Mély tisztelettel

dr. EUDAR DEKES
védő.

62

AVSIL 3.19

U-98270

Képes Figyelő, 1947. febr. 15.

Miért tüntette ki

KORONDI ALEZREDEST

a köztársaság elnöke és Szviridov altábornagy?

A belügyminisztérium igen értékes tagja, Korondi Béla alezredes, a rendőrtanórsztály vezetője. Tavaly Tildy Zoltántól, a köztársaság elnökétől a Szabadságrend bronzfokozatát kapta, most januárban pedig Szviridov altábornagy a „Buda elfoglalásáért” éremmel tüntette ki.

Felkerestük Korondi alezredest, aki szerényen el akarta háritani az interjút, azután mégis beszélni kezd.

Csendőr az illegális mozgalomban

— Erdélyi származású vagyok... — mondja Korondi. — Édesapám honvédtiszt volt, hárman voltunk testvérek. A kis fizetésből nagyon nehezen neveltek bennünket szüleim. Talán ennek is tulajdonítható baloldali beállítottságom. Barátaimat a hasonló gondolkodásúakból válogattam. Ez nem mení olyan egyszerűen, mert a Ludovikán nevelkedtem. 1942-ben az államvédelmi központ tisztjeként kezdtem az illegális tevékenységet, eleinte csak az ismerősök között. Amikor a német veszély egyre közvetlenebbül fenyegetett, láttam, hogy tönkreteszik a szerencsétlen országot. Illegális tevékenységem, amely kezdetben még burkolt segítségben nyilvánult, 1944-ben nyíltá vált.

A Fegyverszüneti Bizottság Moszkvába repül

— Szeptember 28-án, a Horthy által előkészített fegyverszüneti bizottság útrakelt, hogy előzetes tárgyalásokat folytasson Moszkvában. Megbízható embert kerestek. A választás reám esett. Én vállalkoztam is arra, hogy mint jó gépkocsivezető, átvisszem a bizottságot az orosz vonalba. Feladatom nem volt könnyű.

— Alkonyatkor indultunk és este 7-kor értünk Gácsra — folytatja Korondi alezredes. — A határon leszálltunk és vártunk ¼9-ig. A helyzet veszélyes volt, mert Gács mellett

húzódtak az orosz-szlovák partizánvonalak. Előző éjjel elfogtak egy magyar őrsöt és aznap éjjel erős készültség vigyázott a terepen.

— A község mellett kis erdőség húzódik. Fél 9-kor indultunk, hogy átlopakodjunk rajta. Két kilométert tettünk meg, mikor csatlakozott hozzánk a reánk várakozó orosz főhadnagy egy közkatonaival. Együtt mentünk még további 6 kilométert. Ott már több szovjet gépkocsi várt ránk. Sikel István szakaszvezető tolmács-csal. A bizottságot elvitték Zólyombá, ahonnan a három magyar megbízott elrepült Moszkvába.

A Gestapo fogságában

— Ugyanazon az úton sikerült visszajönnöm Pestre. Itthon azt adták feladatuk, hogy rádióösszeköttetést tartsak fenn a Moszkvába küldött bizottsággal.

— November végén a nyilasok egy elfogott ember vallomásából mindent megtudtak. A Gestapo december 2-án elfogott.

— Január 4-én Budán már tarthatatlanná vált a náci helyzet. De a miénk is, mert az utolsó három napon sem enni, sem inni nem kaptunk. Január 4-én 160 foglyot 200 löny csendőrről, rendőrről és Gestapo-emberrel átkísért Pestre. A Markó-utca sarkán megállították az egész menetet. Minden erőmet megleszítve gondolkoztam azon, hogyan szökhetnék meg. Nem sokat kockáztattam, mert biztos halál várt rám. Ahogy átnéztem a kocsitát túlsó oldalára, láttam, hogy két német katona simán ellép a sarkon posztoló rendőr előtt. Ez adta a mentőötletet, hiszen én is katonai egyenruhában voltam! Kileptem a sorból, a kísérő csendőrök egyike puskalussal visszalépett. Vakmerően és mégis óvatosan lecsúsztam a tömeg széléig s az esti szürkületben hirtelen újra kileptem a sorból. Ezúttal szerencsém volt, nem vettek észre. Uniformisomban hangosan dobogó

szívvel, de látszólag hidegvérden én is elhadtam a rendőr előtt.

— Egy állatorvos barátom az első hadtest löellátó oszlopával hatszáz emberével és huszonöt tiszttel a Duna mellett állomásozott. Hozzamentem és elmondtam, mi történt velem. (Elbűjlatott s embereinek azt mondta, hogy a kulaatom Nyugaton van. Szabadságra jöttem haza, de az ostromgyűrből már nem tudtam kiszabadulni.)

— Itt éltem a löellátó oszlopnál, amely közben változtatta helyét. Az ostrom teljes erőve folyt, egyre kevesebb lett az ember. Eljött a nap, amikor már ezeket az alapjában civilem bereket is be akarták vetni, akiknek fogalmul sem volt a hadviselésről. A tisztek nagyrésze állatorvos volt. Végül is hozzám fordultak, mi csináljanak?

— Megkezdtem munkámat. Először is húzni kell a dolgot... ajánlottam. Négy tiszte megbeszéltem a bunkerben, hogy átmegegyeni az oroszokhoz, de előbb követel küldjünk hozzájuk. Ötszöri hiábavaló próbálkozás után dr. Kemény Armand zászlósnak sikerült összeköttetést szerezni az oroszokkal s megegyezett velük, hogy hatszáz ember és huszonöt tiszt átmegegy hozzájuk.

— Mi a Böszörményi-úti csendőrlaktanyában voltunk és sikerült az épület egyik oldalába tartózkodó németeket kinyomnunk. De február 4-én két tűz közé kerültünk, a laktanyát körülzárták a németek. A helyzet kritikussá vált. Másfél napig álltuk a németek ostromát, előlünk mögöttünk náci csapatok. Szerencsére volt egy páncéltöklünk, mellyel meghíúsítottuk egy német harcokcsi betörését a laktanyába. Február 5-én sikerült az előttünk levő náciakat elűzni. Végre február 6-án előretörték az oroszok és mi csatlakoztunk hozzájuk.

— A tűzvonal mögé vittek és megkérdezték bennünket, ki akar velük tovább harcolni. Velem együtt még négy tiszt és több közlegény jelentkezett. Két hónapig harcoltunk a szovje 201. gyalogezred kötelékében a Dunántúlon. Azután Debrecenbe kerültem... — fejezi b szavait Korondi Béla alezredes.

Ahogy hallgatjuk a háborzongató élményel és a katonai bravúrok filmre kívánczó sorozatát, önkéntelenül is arra kell gondolnunk ha többen lettek volna a Korondiak fajtájából milyen másképpen alakult volna az ország sorsa

Kotányi Nelli

Képes Figyelő, 1947. febr. 15

Korondi Béla utolsó levele, 1949 szept. 11.

Droga úri Erdőházi!

Ami is bejött minden önméltó-
dó embernek a lenéltetés. Itt jöfő-
man minden gondolatban kövülettel
forog, s nagyon nagyon kínzórték me-
dem. Érett kimondhatatlannal jölesik
nedem, ha bejött Töletés valamű este
sülsé, s igen érte's nagyon ar engedélt.

Ezért beut jól nagyon egyszerűen, ar
ellátásunk igen jó, el nem kintélték, ha
leimán, hogy minden finomabból
esem. Ha ar eritán a kondicionon
is megélték.

Volt a cellánkban egy egyszerű art
praktikus feliditgetni/ahogy a megé-
nyekben le van írva s bejötték
a pinnos arral kintélték meg a jó
bánságokat, hogy éhölényi kintélték
nagott a pulóverem. Erre artán
meg egytőradánál bejötték meg-
fogtuk, a kintélték pedig - bejötték
minden nemekül - en rajátberü-
lep, itéjélték meg, így hogy most
alig-alig látók.

Érett lenélték, hogyha nem
afarón gyűjt nem adód isholába
Ha gyűjtés kintélték meg, így
jeltélték jobb, ha isholába jár, tuss

Döndő Rezső, nyugalmazott alezredes, a Honvédségi Szemle volt főszerkesztője, Utam az 1956-os szabadságharcban címmel megírta visszaemlékezéseit. Az elkövetkező hetekben ebből közlünk részleteket. Első alkalommal az 1949. október 24-i Pálffy György altábornagy és két társa kivégzésére emlékező sorokat adjuk közre.

Visszaemlékezés egy fekete hajnalra

1949-ben a Petőfi akadémián tanultam. Egy kora őszi napon maga a századparancsnok, Szentendrei László őrnagy tartott alakifoglalkozást a századnak. Nagy csodálkozásunkra azt tanította meg nekünk, hogyan kell kivégző négyeszetet alkotni, s hogyan kell annak mozognia. Ezt mindhárom szakasznál elismertelte, majd gyakoroltatta velünk. Néhány nap múlva leviszágotatott bennünket: ki hajtja jobban végre. A 3. szakaszra – ránk – esett a választása. Ezt követően mi szinte csakis ezt gyakoroltuk alakifoglalkozásokon, míg a másik két szakasz főleg a hosszabb ideig tartó vizgáz- és pihenjálásban álldogált.

Október közepe táján szigorú katonai titokként közölték velünk, miért kellett ezeket a gyakorlatokat végeznünk: századunknak kell asszisztálnia Pálffy György altábornagy és társai kivégzéséhez. Amiből azonnal belém vágott a gondolat: hiszen kegyelemért folyamodtak! Másis tudják, hogy elutasítják a kegyelmi kérvényt? Ez a gondolat azonban csak pisálkolt bennem, nem ez dominált agyamban-lelkemben. Félttem a nagy lelki megterheléstől, s ebben nem voltam egyedül. (Hármian nem is vállalták a részvételt, amikor indulás előtt megkérdezték, ki nem érzi magát erősnek a részvételhez.) A Rajk-Pálffy tárgyalás szinte hihetetlen volt, annyi mocskot kentek magukra a vádlottak. Ám hihetetlenségében is el kellett hinnünk. Vajon bírom-e látni a szenvedést? Emberek szenvedését, akik politikai hovatartozásuk miatt veszítik el életüket! Ezernyi gondolat, aggály merült fel bennem és társaimban, de alig volt, akivel megoszthattuk volna: a bizalmatlanság, a félelem légköre megtette a magáét.

És elkövetkezett, amit azóta is jobban szeretném, ha elkerültem volna: október 24-e. Kora reggel díszbe öltöztünk, kézbe vettük fegyvereinket (a dióérvet), s gyalogmenetben elindultunk a Hűvösvölgy irányából a Mártírok útjára, a fogházba. Azt hiszem, többségünk a szó szoros értelmében lázban égett a feszültségtől.

A század a börtönudvaron a kerítés mellett sorakozott fel, előttünk a három bitófa (lásd a vázlatot). Itt szállok vitába Lajtos Árpád: Újra itthon 1948-tól 1956-ig című visszaemlékezésével (Új Idő Különszám 1.), mely szerint négy elítéltet végeztek ki akkor a Mártírok útjai fogházban. A Lajtos által említett Martinovics főhadnagy nem volt az akkor kivégzettek kö-

Jobbra tőlünk a legfelső képviselő asztala, balra a siralomház ajtaja. Azután Szentendrei vezérnyel: Kivégzőnégyeszőg, sorakozott! Felálltunk. Addigra megérkezett a katonai és a civil delegáció, élén Révai Kálmán vezérőrnaggyal. A kivégzőnégyeszőg azután a siralomházhoz lépett, nyitódott, majd bezárta Németh Dezső ezredet, kísérelve együtt. A négyeszőg – közte a bezárt elítélttel – Révai vezérőrnagy elé lépett, nyitódott, Németh kilépett belőle, s az asztal elé állt. Ismertették vele a kegyelmi kérvénye elutasítását, letépték váll-lapjait, kitüntetéseit. A tortúra után a szerencsétlen bekísérték a négyeszőg közepébe, amely zárult, majd a legtávolabbi akasztófa elé vonult. Nyitódott, s az elítéltet átvették a hóhér és segédei. Nyakába hurkolták a kötelet, fejére leplel húztak, megkötözték, azután végrehajtották a gyilkos ítéletet. Következett Korondy Béla ezredes. Ő a középső bitóra került. Végül a négyeszőg bezárult Pálffy György altábornagy körül is. Pálffy – mint társai – szólanul, halálra szántan, legfeljebb arca vonaglásával fogadta az ítéletet, a kegyelmi kérvény elutasítását, majd kitüntetésétől és lappaszaitól való megfosztását. És szólanul vonult a bitófa felé. Nem emlé-

szem arra, hogy a hivatalos közlendőkön túl valaki más is bármit szolt volna. Hihetetlen önuralom, bátorság, keménység jellemezte mindhármukat a halálban. Pedig Pálffy Györgyöt már két megölt lársának kegyetlen látványa fogadta. Éppen ezért a Lajtos Árpád már idézett visszaemlékezésében közölteket – miszerint a börtönben Pálffy térde borulva könyörgött kegyelemért kivégzése előtt – magam is elképzelhetetlennek tartom, amit csupán egy hazug, a kegyetlenkedésben is gonosz smasszer talált ki az ártatlan ember beszenyvezésére, az életben maradt megfélemlítésére. Úgy gondolom, e tekintetben elfogadhatjuk Berkesi András véleményét, aki szintén hihetetlennek tartotta – elmondások alapján – Pálffy megtörését.

Hamarosan mindhármuk mellikasa megszűnt emelkedni, s az orvos a halál beálltát jelentette. A kirendelték és a század elvonult.

Egyébként a kivégzésről – mint azt egy évvel később megtudtam – filmet készített a Katonai Filmstúdió. A filmet magam is láttam. Titkosan kezelték, de emlékezetem szerint az egész hadseregben bemutatták.

Úgy emlékezem, ez a három mártír kivégzésének hiteles története, szemben azzal a több helyen pontatlan verzióval, amit Hartai Ernő ezredes szavai alapján Kóváry E. Péter ismertet a Mozgó Világ 1989. évi 2. számában.

Bizony, nehezen viseltük el a lelki megterhelést akkor is, pedig akkor még hittünk bűnösségükben. Ma sem tudok szabadulni a tudattól, hogy egy kegyetlen gyilkosságsorozatnak nemcsak szemtanúja, hanem részese is voltam. Mártírá avatásukon és azóta is ennek tudata nyomaszt.

DÖNDŐ REZSŐ

KARIG SÁRA

„BÉKÉS LESZERELÉS”

Az egyre intenzívebb részletek jelenléte rendeződnek.

Retinámon fantomképed reszket; háttérbe szorítja a terroristák tettairől készült – túlságosan reális – fólvételeket.

A kés csupán kenyérszéléshez alkalmas eszköz. Fészerben szuszogni a fejszék és kaszák.

Nincs itt az ideje még az aratásnak. Nem nedvedzik vért a beszakadt fakéreg.

Kint a kertben zaklatott virágok – Valamikor egy páncélcsovi állt itt. Szóváltásunk: „békés leszerelés”.

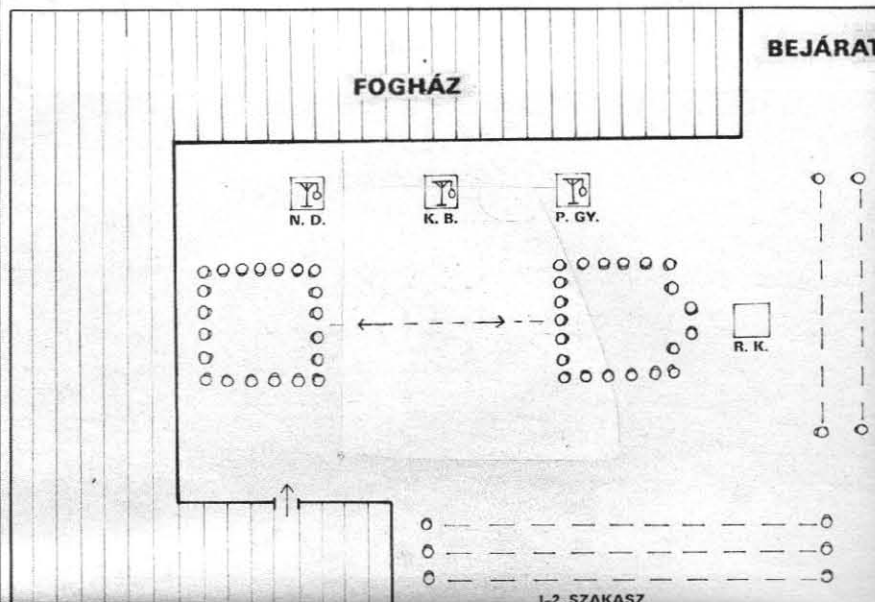
a zarándokút vége: lüktető menedékhely.

Vigasz vagy. Tüzes ostrom. Az asztalon az abrosz áthéví.

A levegő: borogatás a homlokomra. Itt állsz mögöttem, fegyvertelenül.

Én megadom magam. – Fosztóképzők beteljesült nyugalma. Áldott délelőtt – Nem závaroktatogás, de kaptárummög Kedves, közel vagy.

Egy szenvedőt megvizsgálsz, ma is.

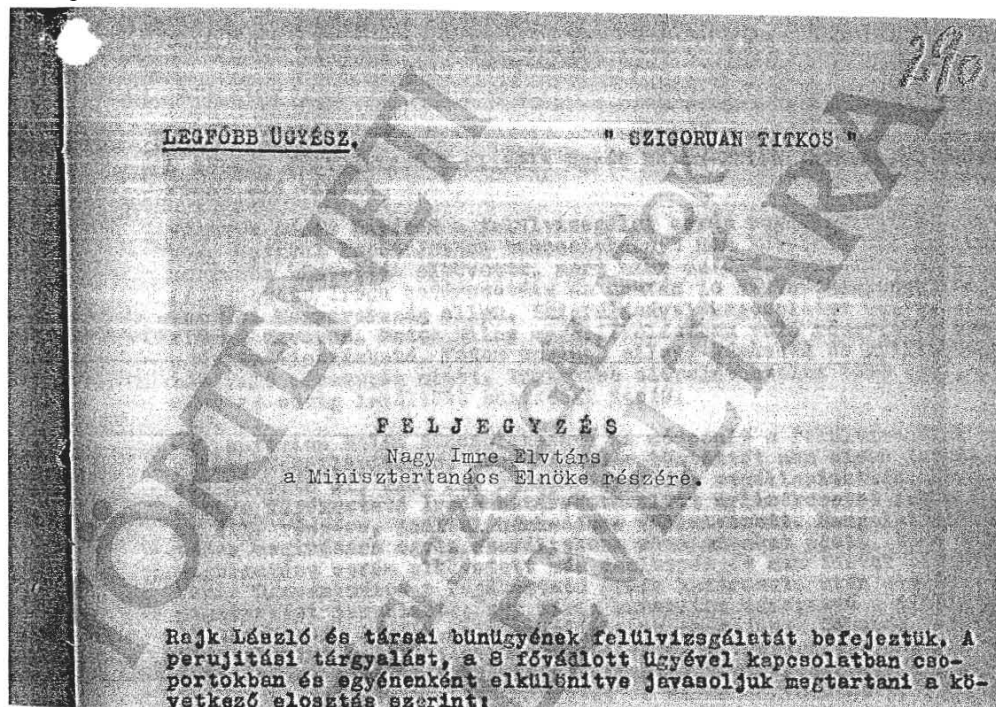
R. K. a kivégzés vezénylő tábornoka, a 10 hónappal később kivégzett Révai Kálmán (Más forrás szerint 4 kivégzés volt, a negyedik áldozat Horváth Hönigsberg Ottó r.ales)

A perújrafelvétel Nagy Imre első miniszterelnöksége alatt kezdődik

1953. 07. 26. A Minisztertanács határoz az internálás és a kitelepítések megszüntetéséről

1953. 12. 23. Moszkvában halálra ítélik Beriját, Merkulovot, Gyekanozovot, Goglidzét és más belügyi főtiszteket. Az ítéleteket azonnal végrehajtják

1954. 01.15. A katonai felsőbbíróság Ledényi Ferenc vezette tanácsa ítéletet hirdet másodfokon Péter Gábor és 17 társa perében, az 1953. december 24-i elsőfokú ítélet után.

II. csoport: Pálffy György és Korondy Béla perújítási ügyét a Katonai Felsőbíróóság különbtanácsa fogja tárgyalni, mivel az alapeljárásban is katonai bíróság ítélkezett ügyekben. Mindkét személy ki lett végezve. A perújítási indítványban valamennyi bűncselekmény alóli felmentésüket indítványozzuk. Pálffy György ügyében megállapítható hivatali kötelességszegés büntette, azonban ezen cselekmény elévült és csekély jelentőségű, ezért nem tesszük vád tárgyává.

A tárgyaláson 12 tanu kihallgatását indítványozzuk. Ezek közül 5 volt államvédelmi tiszt, 4 elítélt /: 1 közülük szabadon van:/, és 3 rendőrtiszt.

- 2 -

291

Budapest, 1954. szeptember 22.

Cs. K. K. K.

1954. 06. 02. Oszkó Gyula szabadlábra helyezésével megkezdődik az 1950-51 óta börtönben tartott volt hazai illegális és nyugati emigráns kommunisták szabadon bocsátása.

Előrelátó gyávaságból a gyilkosok a per eredeti iratait eltüntetik, megsemmisítik

53. Bbl. 602734. számú f.ú.

Feljegyzés
a Rajk László és társai ellen indult büntetőjárás bírósági adatairól.

II.

A Budapesti Központi Katonai Ügyészség 1949. szeptember 26-án kelt Ü.1870/49-I.számú vádirata /dr. Soós Károly hadb. alezr/ alapján indult bírói eljárás során a Budapesti Katonai Törvényszék 1949. évi október hó 16-án kelt Hb.1373/49/I.számú ítélete szerint /bíró: dr. Jávorka Iván/ ügyész: dr. Soós Károly/

2	Rálfy György	/1949.VII.5-től letart.	halál
	Korondy László	1949.VII.6.	halál
	Németh Dezso	1949.VIII.6.	halál
	Horváth Ottó	1949.VII.5.	halál
	Nagy Pál	1949.VIII.16-től letart/	12 évi fegy

A Katonai Főtörvényszék tárgyalását 1949. október 21-én tartotta és I.249/1949.szám alatt helybenhagyó ítéletet hozott./Ítélet az iratok között nem található, ugyancsak az ítéletvégrehajtási okmányok sem./

Tartalom: A.V.N. III/3-c.osztály 1500/195.össze.=.....melléklet.

ABTL 51.9 v 1500/19.1

2

Az I.249/1949 sz. helybenhagyó ítélet és az ítéletvégrehajtási okmányok nem fellelhetők. (Az eredeti jegyzőkönyvek Bjelkin miatt orosz nyelven készültek!)

A katonai vérbíró, Jávor Iván ezds. kihallgatása

193.

Legfőbb Ügyészség
..... ügyészség

195. Bül. .... szám.

Tanúkihallgatási jegyzőkönyv

Készült 1957. évi ..... hó 25. napján a .....
ker. .... utca ..... szám ..... emelet ..... ajtó alatti helyiségben.

A tanú (neve, szül. éve és helye, foglalkozása, lakása) Jávor Iván

A gyanusítotthoz, valamint az ügyben egyébként érdekelttekhez való viszonya: .....

Az eljárás tárgyául szolgáló bűncselekmény következtében kárt szenvedett-e? .....

(A tanúkihallgatásnál figyelemmel kell lenni a BP 55. és 56. §-aira. A BP 57. §-ában foglaltakra figyelmeztetni kell a tanút, és mind a figyelmeztetést, mind a tanúnak idevonatkozóan tett nyilatkozatát be kell jegyezni.)

A tanú — törvényes jogaira, valamint a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetés után vallomását az alábbiakban adja elő.

- 2 -

A későbbiekben írásbeli utasítást kaptunk - Böszörményi, Soós és én - hogy a Rajk-per tárgyalásán, mint megfigyelők, hallgatók vegyünk részt.

A Rajk-ügy ítéletközöttele alkalomával értesültem arról, hogy Pálffy és Korondi ügyét elkülönítették és tényállás megállapításával a katonai bírósághoz áttették. Farkas Mihály később kifejtette előttem, hogy politikai okokból állapította meg a polgári büntető bíróság a katonai személyek cselekményének tényállását is. A Rajk-ügy tárgyalását közvetlen Farkas Mihály Soós Károlyval együtt magához hivatott. Utasított bennünket, hogy Pálffy és társainak ügyét az ügyészség részéről a vezető ügyész, a bíróság részéről pedig a bíróság elnöke tárgyalja. Mikor kértük a bűnügy iratait, közölte, hogy azokat nem engedték rendelkezésünkre, hanem menjünk át az AVH épületébe és ott tanulmányozzuk. Ennek érdekében lépünk érintkezésbe Décsy Gyula av. ezds.-el. Az ügyészi kihallgatás szintén az AVH. hatóság épületében történt meg. Később a vádlottakat is az AVH büntetőből állították elő a tárgyalásra.

ABTC 3.1.9

U-150019/1

A tárgyalás előtt közvetlenül Farkas ismét felhívatott mindkettőnköt és akkor közölte, hogy az ügyész olyan vádiratot készít, amelynek alapján mindaz 5 vádlottat halálra kelljen ítélni. Az ügyben egyébként Pálffy, Korondi, Horváth Hönigsberg, Némst és Nagy Pál szerepel-

A halálos ítélethez vezető vádiratot parancsra összeállító katonai főügyész, dr. Sós Károly vallomása

Leg. ó. b. ügyészség, ügyészség
195. Bül. .... szám

2/16 75

Tanúkihallgatási jegyzőkönyv

Készült 1957. évi ..... január ..... hó ..28. napján a .....
ker. .... utca ..... szám ..... emelet ..... ajtó alatti helyiségben.
A tanú (neve, szül. éve és helye, foglalkozása, lakása): Dr. Sós Károly/

A gyanúsíthatóhoz, valamint az ügyben egyébként érdekelttekhez való viszonya:
.....
Az eljárás tárgyául szolgáló bűncselekmény következtében kárt szenvedett-e?
.....
(A tanúkihallgatásnál figyelemmel kell lenni a BP 55. és 56. §-aira. A BP 57. §-ában foglaltakra figyelmeztetni kell a tanút, és mind a figyelmeztetést, mind a tanúnak idevonatkozóan tett nyilatkozatát be kell jegyezni.)
A tanú — törvényes jogaira, valamint a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetés után vallomását az alábbiakban adja elő:

1945. márciustól 1950. áprilisig a budapesti katonai ügyészség parancsnoka, ezen időtől kezdve 1952. július 3-ig a katonai főügyészség parancsnoka voltam.

Az ugynevezett nagy ügyek közül kizárólag a Pálffy. ügy tárgyalásában mint elsőfokú ügyész vettem részt. Az ügy tárgyalását megelőzőleg meghívót kaptam az igazságügyi csoportfőnökségen keresztül a Rajk-ügy elsőfokú tárgyalására, amelyen részt is vettem, mint megfigyelő. Előzőleg semiféle utasítást nem kaptam arra vonatkozólag, hogy a tárgyaláson köteles is vagyok részt venni, illetve arra bármilyen tekintetben legyen figyelemmel; még célzást sem tettek erre. Csakán az ítélethirdetés alkalmával szereztem tudomást arról, hogy Pálffy és Korondy ügyet elkülönítették és azok ügyét katonai bíróság fogja újból tárgyalni.

A Rajk-ügyben hozott ítéletet követően 6 nappal később névessz altb y. elvitt a Sztálin u. 62. számú épületbe, ahol bemutatott Décsy Gyula sz. ezds nek. Décsy ezde. felszólított, hogy a Rajk-ügy eredeti iratait, Pálffy és Korondy vonatkozásában tanulmányozzam át abból a célból, hogy annak alapján a vádiratot velük szemben elkészítsen. Mintegy 2-4 óráig tartózkodtam ekkor Décsy szobájában, az iratokat áttanulmányoztam, majd este 10 órkor Décsy lakásán közöttem vele az ügyrel kapcsolatos véleményemet, illetőleg milyen szempontok alapján készíthetem el a vádiratot az ügy 5 terhelőjével szemben.

Legtöbb Ügyészség. — 1956. V. 20/m. — Állami Nyomda. 2870/5. 173. r. sz.

ABTL 3.1.9 U-150019/1 6

Oszkó Gyula, 1948-49-ben BM személyzeti ov., börtönből frissen kiengedve

56

ÁLLAMVÉDELMI HATÓSÁG

Nem: _____ / _____ 19____

Tanúkihallgatási jegyzőkönyv

A jegyzőkönyv készült _____ Budapest, _____, 1954. évben _____ július _____ hónap _____ 14. napján.

A tanú vezető- és utóneve: Oszkó Gyula

Ültetési hely és év: _____

Anyja neve: _____

Nemzetisége: _____

Anyanyelve: _____

Állampolgársága: _____

Lakóhelye (pontos címe): _____

Szociális származása: _____

Szociális helyzete: _____

Munkahelye és beosztása: _____

Iskolai végzettsége: _____

Pártállása: _____

Pártállása a múltban: _____

Milyen tömegszervezetnek tagja és milyen funkciója van: _____

Volt-e büntetve: _____ . 1949-ben 10 év.

Az ügyben szereplő gyanúsított vagy gyanúsítottakhoz való viszonya: _____
érdektelen.

Tanúként fogom kihallgatni. Figyelmeztetem, hogy a tények elhallgatása, vagy a valóságnak meg nem felelő beállítása a Magyar Népköztársaság törvényeibe ütköző bűncselekményt képez.

C. 18. minta. — 77634/5 — Vörös Csillag Nyomda, Budapest

A/102 2.1-I/15 a

Mikor ismerte meg Korondy Bélát, mit tud annak multjáról?

Korondy Bélát 1947. őszén ismertem meg, amikor engem a vidéki főkapitányság őrszemélyzeti osztályától áthelyeztek a Belügyminisztérium szolgálati alosztálya vezetőjéül. Korondy is ebben az időben került át a honvéd határőrségtől a Belügyminisztériumba és ezzel rendőri állományba, ahol a Belügyminisztérium karhatalmi alosztályának vezetője lett. Korondy előéletéről részben tőle, részben más személyektől akikre már nem emlékszem, hallottam a következőket:

Korondy a Horthy rendszerben csendőr szds. volt és a háború ideje alatt a Belügyminisztérium csendőri nyomozó alosztályának volt tagja. Ebben a beosztásban folytatott ténykedéséről nem hallottam semmit. 1944. október elején a Horthy féle nyilatkozat kihangzása előtt Korondy vite át gépkocsival Dálnoky-Vereséket a szovjet parancsnoksággal való előzetes tárgyalásokra. E miatt az uralomra került nyilasok körözést adtak ki ellene és ő a Bösszörményi uti csendőrlak tanyába bujkált a felszabadulásig. Elbeszélése szerint az ostrom utolsó napjaiban egy magyar katonaszökevényből és békés csendőrökből álló alakulattal a Naphegy oldalában részt vett a szovjet csapatok oldalán a német fasiszta csapatok maradványainak felszámolásában. Állítólag ennek a körülménynek köszönhető, hogy a csendőrigazoló bizottság működése után a volt csendőr személyek közül az elsők között igazolta őt. Beigazolása után a honvédkarhoz került, ahol Pálffy György keze alatt dolgozott. 1947-ben a rendőrség karhatalmi munkájának felerősítése érdekében Rajk László a karhatalmi szervezésben és kiképzésben jártas személyek átadását kérte a honvédségtől a rendőrség állományába és ehhez került át Korondy Béla más személyekkel együtt Pálffy György ajánlatára a Belügyminisztériumba. A Belügyminisztériumban működése egész ideje alatt karhatalmi és kiképzési ügyekkel foglalkozó alosztályának volt a vezetője. Az alosztály elnevezése többször megváltozott, előbb karhatalmi alosztály, majd kiképzési alosztály, stb.

Mit tud Rajk László és Korondy Béla közötti viszonyáról?

Korondy Bélának Rajk Lászlóhoz való viszonya a Belügyminisztériumban szerzett tapasztalataim alapján 1947-48-ban jó volt. Személyes érintkezésben ugyan nem láttam együtt őket de az a körülmény köztudomású volt a Belügyminisztériumban hogy 1947-ben és 1948. elején Korondy Béla igen gyakran, hánként két-három esetben is referált Rajk Lászlónak. Alosztályvezetők részéről történő ilyen gyakori miniszteri referátum feltűnő és szokatlan volt, jellemzősül megemlítem, h én mint alosztályvezető, valamivel több mint egy év alatt összesen 3-4 esetben jutottam be Rajk Lászlóhoz.

Ezt a körülményt én eleinte arra magyaráztam, hogy Korondy Béla és a hasonló helyzetben levő Gyenes András a miniszter fokozottabb támogatását élvezik és ezért ismételtlen szót emeltem ez ellen Szabenyinél és Ekes Istvánnál is és amikor ez nem vezetett eredményre, felvettem a kérdést az illetékes Pártszervnél, a Pártközpont karhatalmi alosztálya vezetőjénél. Ugyanekkor az addigi tapasztalataim alapján

ABR 2.1 - T 115-a

politikai kifogásaimat is elsoroltam a minisztériumban vezető állásban dolgozó csendőrségi személyekkel kapcsolatban. A Pártközpont karhatalmi osztályának vezetője a volt csendőrségi személyekkel kapcsolatos magatartásomat megkritizálta, ultralinkséggel vádolt és arra utasított, hogy változtassak addigi magatartásomon. Magyarozatként kifejtette, hogy a rendőrség az akkori körülmények között, amikor a honvédség még alig kezdett hozzá a szervezéshez, egyesítve a volt rendőrségnek és a volt csendőrségnek a szerepét és karhatalmi szempontból ugyyszólván az egyetlen számottevő erőt képvisel és ezért a rendőrség karhatalmi megszervezésének és kiképzésének elsőrendű jelentősége van. Az új rendőrtisztek tapasztalatlanságuknál fogva a régi rendőrtisztek részben lagymagtaságuknál, részben ugyancsak tapasztalatlanságuknál fogva alkalmatlanok a rendőrség karhatalmi megszervezése és kiképzése munkájának elvégzésére. Ez indokolja a volt csendőri tisztek felhasználását ezen a területen. Az, hogy Rajk László gyakrabban érintkezik a Belügynél vezető állásban levő volt csendőrökkel, Korondyval és Gyenessel - mondta a Pártközpont karhatalmi osztályának vezetője - egész természetes, hiszen ezeknek a személyeknek az irányítása és ellenőrzése elsőrendűen fontos azt Rajk nem bizthatja lényegében kispolgári beállítottsága Szebenyre, míg másrészt azokon a munkaterületeken, ahol régi kommunisták dolgoznak, Rajk László miniszter állandó felügyelete és irányítása kevésbé szükséges. Éppen ezért akkor ezt a magyarázatot elfogadtam.

Korondy Beszél-e Önnek, közte és Rajk közötti viszonyról?

Korondy közléseiből nem tudtam képet alkotni a közte és Rajk közötti viszonyról, elsősorban azért, mert érintkezésünk, ismeretségünk egész ideje alatt ellenséges volt és egész ideje alatt szigorú szolgálati keretek között mozgott, sohasem a kultúrát valamennyire is közvetlen beszélgetés közöttünk. Ennek oka az volt, hogy bár ésszel magamévé tettem a fenti magyarázatot, érzelmileg nem tudtam túltenni magam azon, hogy Korondy minden megnyilvánulásából kiütközött a lényegében fasiszta jelleg. Érintkezésünket a különböző személyi kérdésekben felmerült ellentétek visszatérően és állandóan ellenségesé tették.

Mit tud arról, hogy Korondy szolgálati ideje alatt milyen ellenséges tevékenységet fejtett ki?

Korondy Béla ellenséges tevékenysége az én akkori és jelenlegi megítélésem szerint is, nem tudatos kártevés, hanem általános beállítottságából, neveltetéséből, életkörülményéből fakadó cselekmény volt. Megnyilvánulásában formálisan átvette a Párt jelszavait, ezeket minden különösebb meggyőződéssel nélkül hangoztatta, a részleteknél azonban és különösen a gyakorlati munkában kiütközött belőle a horthysta csendőrtiszt fasiszta beállítottsága. Ez megmutatkozott elsősorban abban, hogy bizalmatlan volt, nem tudott együtt dolgozni a új rendőrtisztekkel, a saját munkaterületén munkatársakul felelős vezetőként régi honvéd, csendőr és rendőrtiszteket nyomott előtérbe, a személyzeti osztály által karhatalmi vagon vezető állásba helyezett rendőrtisztekkel előbb-utóbb összeveszett és akkor attól sem riadt vissza, hogy a vele

ABU 2.1 - I/15-a

ellentétbe került új tisztek ellen különféle sötét utakon adatokat gyűjtsön, hogy ily módon saját szembenállását igazolja. A volt horthysta tisztek hibáit ezzel szemben takargatta, leplezte, hogy így azoknak megtartását elérje.

Példaként tudomásomra jutott, hogy a felügyeleté alá tartozott tanosztályoknál volt honvéd altisztekből és csendőrökből "B" hálózatot épített ki és ezeken keresztül igyekezett a kommunista új rendőrtiszt parancsnok ellen adatokat szerezni. Így járt el Pécsen, ahol a tanosztály parancsnoka Keszei Endre ellen gyűjtött adatokat.

Másik példa: a karhatalmi alosztály dédelgetett karhatalmi alakulata a központi kiképző zlj. volt a Bem laktanyában. Ennek a parancsnoka és beosztottjainak is nagy része Korondyval együtt került át a határőrség állományából a rendőrséghez. Én a karhatalmi alakulatnál bizalmas vizsgálatot kezdtem, melynek eredményeképpen különféle szolgálati mulasztásokat és politikai természetű hiányosságokat lepleztünk. A vizsgálat során szerzett elég súlyos adatok alapján a zlj. parancsnokát és több beosztott tisztet eltávolítottam és ezen túlmenően, mivel a vizsgálat alapján kiderült, hogy Korondy Béla nemcsak tudott a zlj.-nál levő helyzetről, nemcsak felelős volt az ott történtekért, hanem az anyagi viszályokban személy szerint is érintette őt, javaslatot tettem a fegyelmi eljárás megindítására Korondy ellen is. A javaslatot a bizonyítási anyaggal együtt előbb Szébenyinek, majd a minisztériumban bekövetkezett változás után Veres Józsefnek adtam át, azonban az intézkedés mindkét esetben elmaradt. Később a budapesti főkapitányság bizalmi csoportjától nyert értesülések alapján, melyek azt bizonyították, hogy Korondy szolgálati útján szolgálati gépkocsijával sertés húst szállított feketén Pestre, amit az üccsés keresztül hozott feketén forgalomba, kiegészítettem és megéltetem javaslatomat Veres Józsefnél, azonban az intézkedések ekkor is elmaradtak.

Amikor 1948-ban a tagkönyv felülvizsgálat volt, a Korondy ellen összegyűjtött adatokat átadtam Szilágyi Józsefnek a Pártközpont karhatalmi osztálya, akkori vezetőjének, s ennek alapján a felülvizsgáló bizottság Korondyot kizárta a Pártból. A bizottság határozatát, azonban a Belügyminisztérium revíziós bizottsága, melynek tagjai tudommal Kádár János, Péter Gábor és Veres József voltak, megsemmisítette.

A fent elmondottnál Korondy káros tevékenységére vonatkozó konkrét és bővebb anyagot gyűjtöttem annak idején össze, melyre azonban most már visszaemlékezni nem tudok. Ezt az anyagot adtam át az említett esetekben, de másolatokban megvolt a személyzeti osztály nyilvántartásában elhelyezett Korondy Béla személyi dossziéjában is.

Tud-e arról, hogy Korondy visszavételre javasolt-e horthysta honvéd, rendőr, vagy csendőrtiszteket?

Ilyenről tudomásom nincsen és 1948. után, amely időtől a személyzeti osztály vezetője voltam határozottan állítom, hogy ilyen eset nem is fordult elő. Korondy és a személyzeti osztály között fennállt viszony elve kizárta ezt és még abban az esetben is, ha Korondy valami hasonló javaslattal próbá

ABN 2-1- I/15-a

1

kozott volna. A személyzeti alosztály megakadályozta az ilyen kísérletet. A személyzeti osztály tudta és hozzájárulása nélkül felvétel a rendőrségre nem történt ez alatt az idő alatt. 1948. január előtt a személyzeti osztály vezetője dr. Aczél György volt r. ezredes volt, a felvételi ügyekkel foglalkozó csoport vezetője ugy ebben az időben, mint később 1948-ban is Poros Tamás r. ezredes volt.

Milyen egyéb más bűncselekményeiről tud Korondynak?

Az elmondottakon kívül más Korondyval kapcsolatos bűncselekményre nem emlékszem.

Kik tudnak Korondy Bélával kapcsolatban vallomást tenni?

Dr. Szilágyi József Korondy rendőrségi tevékenységének egész időszakáról.

Poros Tamás Korondy egész rendőrségi szolgálati idejéről. Poros Tamás tudomásom szerint a Lenin I_n tétel igazgatója.

Ambrus János volt r. alezr. tanosztály pk. A tanosztályok irányában kifejtett tevékenységéről tud vallomást tenni. Ambrus János jelenleg kb. 40 éves.

Multjával kapcsolatban Szentoléri Richard volt csendőr alezredes tud vallomást tenni. Szentoléri 1948-ig rendőr ezredesként a Belügyminisztériumban teljesített szolgálatot.

Multjával kapcsolatban vallomást tud tenni még Gyenes Diénes András volt csendőr szds. is, ki jelenleg elítélt.

Kiván-e még valamit Korondyval kapcsolatban előadni?

Egyebet előadni nem kívánok, a felvett jegyzőkönyv az igazságot tartalmazza, melyet elolvasás után aláírással hitelesítetek.

Felvette:
Zsigmond János
Zsigmond János av. szds.

Oszkó Gyula sk.
tanu.

M. Vizsgálati Főosztály fővizsgálója.

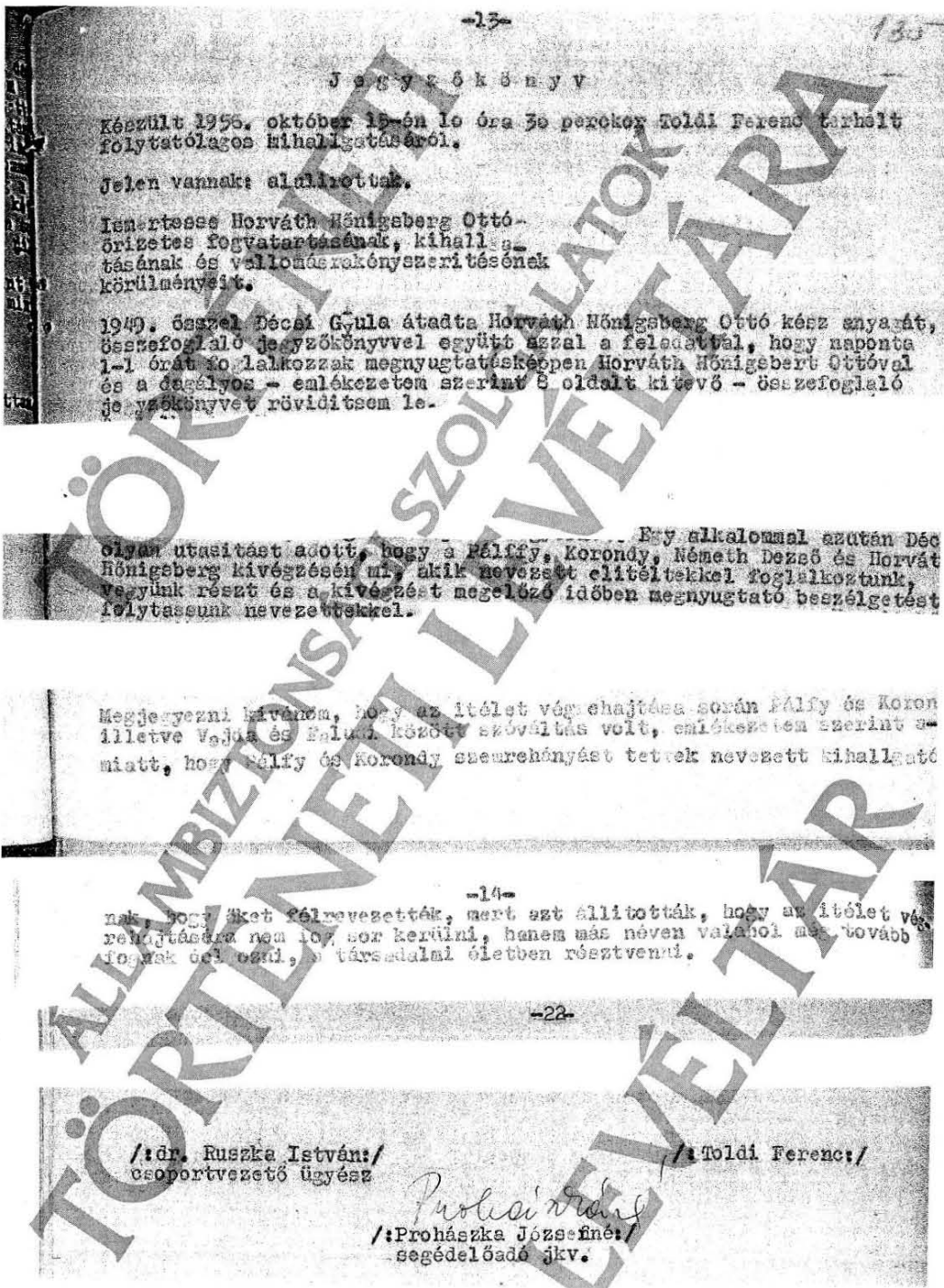
A másolat hitelesül!
Bereczki Lászlóné
Bereczki Lászlóné av. türm.

Nyt.sz: 64-100/54.
Készítette: ZJ/B.-né.

ABR 2.1- I 115-a

Oszkó vallomásából még itt is süt a régi tisztek iránti gyűlölete.

A kivégzésnél jelenvolt Toldi Ferenc áv.hdgy. verőlegény vallomása

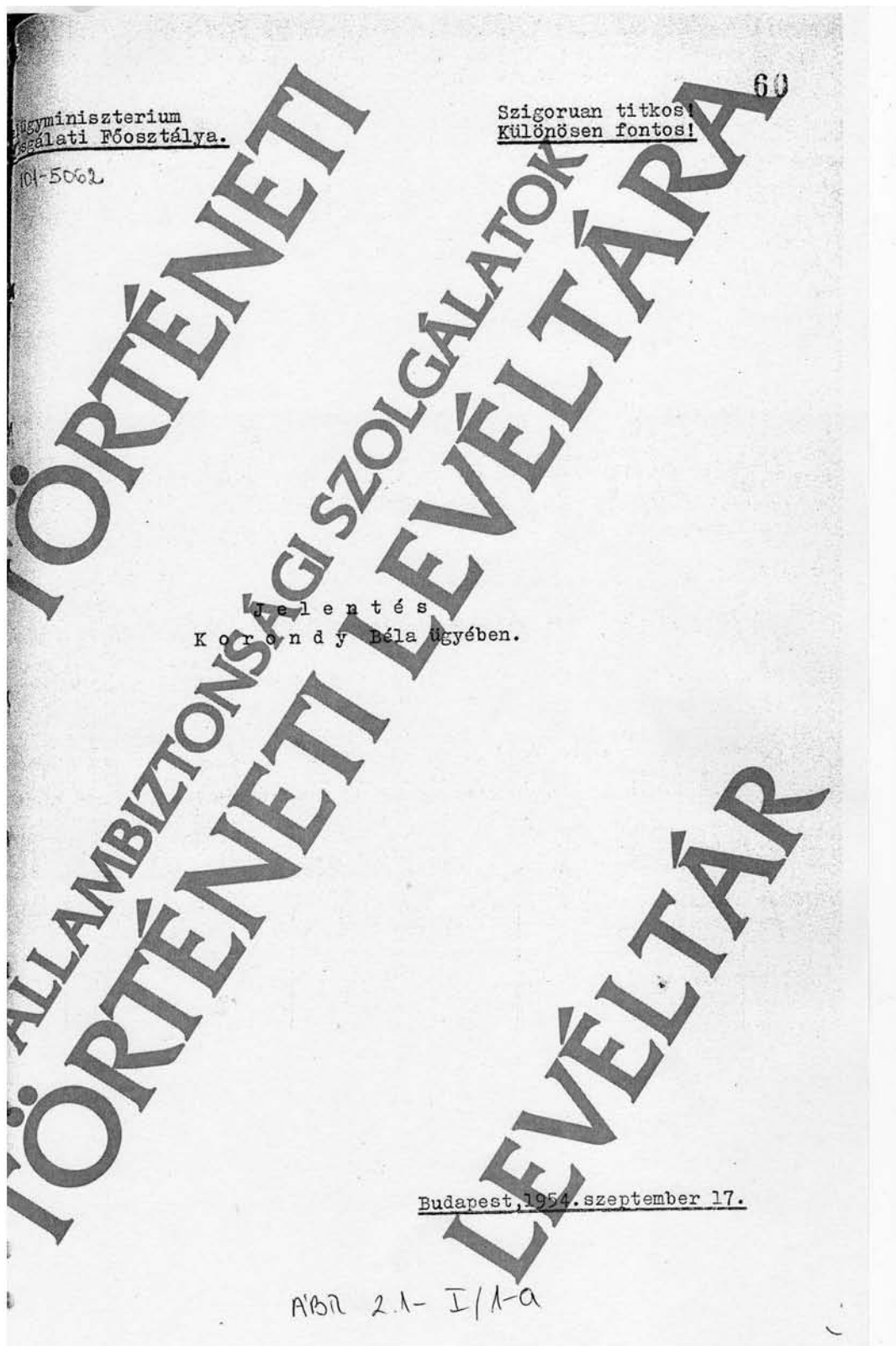
ABTL 3.19

U-150019/1

8

(A legkegyetlenebb verőlegény, 1956 okt. 5-én Farkas Vladimírral együtt tartóztatják le)

Perújrafelvétel előkészítő jegyzőkönyvek összefoglalása

J e l e n t é s
Budapest, 1954. szept. 17.

K o r o n d y /Bergán/ Béla /Budapest, 1914/ volt rendőrezredest az 1949 június 6-án vette őrizetbe, a Rajk László által vezetett szervezkedésben való részvétel gyanúja alapján. A Budapesti Katonai Törvényszék 1949 október 10-én a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés vezetésének büntette /1946: VII. tc. 1. §. /1/ bek./ miatt jogerősen kötéláltali halálra, mint főbüntetésre, vagyonelkobzásra és lefokozásra, mint mellékbüntetésre ítélte.

Korondy Béla bűnösségét saját beismerő vallomása, Rajk László és Pálffy György vallomásai bizonyították, melyszerint Korondy is tagja volt a szervezkedésnek és az ő feladata lett volna a kormány- és párt vezető tagjainak fizikai megsemmisítése, továbbá Marschall László, Szebenyi Endre és Mátyás László vallomásai bizonyították, akik arról vallottak, hogy Korondy a rendőrséghez régi, horthysta rendőr és csendőrtisztet vett vissza.

Korondy Béla katonatiszti családból származik, apja honvédőrnagy volt. 1932 október 1-én vonult be katonai szolgálatra Kaposvárra, a III/3. zslj-hoz. 1933-tól 1937-ig Sopronban a Műgyetemen erdőmérnöki oklevelet szerzett. 1937 novemberétől 1939 áprilisáig elvégezte a Ludovika Akadémia csendőrvédfolyamát, amikor is csendőrhadnagygyá avatták. Ettől az időtől kezdve különböző beosztásokban teljesített szolgálatot, mint csendőrtiszt. 1942-től 1944 decemberéig Kudar János csendőrezredest segédtisztje volt, századosi rendfokozatban. 1944 decemberében a nyilasok üldözték, mert 1944 szeptemberben résztvett a Szovjetunióval tervezett fegyverszüneti tárgyalások előkészítésében. 1945-ben 1944 szeptemberi tevékenysége alapján igazolták és mint honvédőrnagyot a hadsereghez helyezték. 1945 augusztustól a Katonapolitikai Osztály hirszerző részlegének volt a beosztottja, majd a határőrség I/b. osztályának lett a vezetője. 1946-tól ezredesként teljesített szolgálatot a rendőrségben, mint a kiképzési osztály vezetője.

Korondy Béla ügyében a korábbi vizsgálatot nem megnyugtatóan folytatták le, a vizsgálat során törvénytelen eszközöket alkalmaztak, így Korondy veréssel és rábeszéléssel kényszerítették vallomástételre. Ugyancsak veréssel kényszerítették a tanukat is. A kihallgatás során ismertették a tanuk vallomását és azt függetlenül, hogy megfelel-e a valóságnak vagy nem, Korondyval elismertették.

Korondy bűncselekményét nem bizonyították megfelelően, ezért 1954 július 10-én megkezdjük ügyének felülvizsgálását.

ABR 2.1-I/1-a

I.

A demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés
vezetésének büntette:

Korondy Béla a korábbi vizsgálat és a bírósági tárgyaláson vallotta, hogy mint csendőrszázados, a felszabadító szovjet hadsereg elől nyugatra menekült, ahonnan Pálffy György külön hívására tért haza Magyarországra. Pálffy György intézte el Korondy leigazolását és a HM-be vette fel őrnagyi rangban, majd Rajk László kémszervezetének megerősítésére 1946-ban átadta a Belügyminiszteriumnak, ahol Rajk rendőrezredessé nevezte ki. Rajk bevonta Korondyt a szervezkedésbe. Feladatul adta Korondynak, hogy volt csendőrökből, horthysta katonatisztekéből és egyéb fasiszta elemekből olyan - számára megbízható - zászlóaljot szervezzen, amely a köztársaság ellen fel-tétlenül rendelkezésére áll.

1948 júliusában Pálffy közölte Korondyval, hogy ismeri azokat az utasításokat, amelyeket Korondy Rajk Lászlótól kapott. Utasította Korondyt, hogy szervezze meg Budapest fontosabb objektumainak megszállását, ígéretet tett, hogy rendelkezésére fog bocsátani egy Northysta tisztből álló különítményt. Pálffy utasította Korondyt a Párt és kormány vezetői tartózkodási helyének megállapítására, hogy a fegyveres puccs esetén egyidőben lehessen végrehajtani letartóztatásokat. Ellenállás esetén pedig fizikailag semmisítse meg őket. Pálffy biztosította Korondyt a terv sikeréről, közölte, hogy jugoszláv karkatalmi erők támogatást nyújtanak.

A felülvizsgálat során megállapítottuk, hogy Korondy Béla nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, arról kényszer hatására vallott.

Megállapítottuk, hogy Korondy 1944 őszén a szovjet csapatok elől nem menekült nyugatra, hanem 1944 őszén a németek letartóztatták németellenes magatartása miatt. A németek fogságából 1945 január 12-én megszökött, majd a felszabadító szovjet csapatokkal felvette az érintkezést és a szovjet elhárító szerveknél teljesített egy ideig szolgálatot.

Megállapításainkat bizonyítják:

- 1./ Kuthy László elítélt, aki vallotta, hogy Korondy 1944-ben az Államvédelmi Központnál teljesített szolgálatot, mint Kudar csendőrezredes segéd tisztje. Kudar megbízásából Korondy részt vett 1944 szeptemberében a Szovjetunióval tervezett fegyverszüneti tárgyalás előkészítésében. Ezért Korondyt a Gestapó letartóztatta, ahonnan 1945 januárjában megszökött és Budapesten bujkált, majd jelentkezett a szovjet csapatoknál. Fenti tevékenységéért a csendőr igazoló bizottság igazolta és igazolása után a honvédséghez került.
- 2./ Gyenes Dienes András elítélt, volt csendőrszázados vallotta, hogy Korondy az Államvédelmi Központban Kudar Lajos csendőrezredes segéd tisztje volt. Hallomásból tud arról, hogy Korondy

ABR 2.1-I/1-a

E

is résztvett 1944 szeptemberében a Szovjetunióval tervezett fegyverszüneti tárgyalások előkészítésében, amiért a németek letartóztatták. Korondy a letartóztatásból megszökött.

- 3./ Nyerges Pál volt csendőrszázados vallotta, hogy 1942-től együtt teljesített szolgálatot Korondyval az Államvédelmi Központban. Megismerkedésük idején Korondy határozottan németbarát volt, amely beállítottsága 1944 második felében változott meg, Kudar csendőrezredes németellenes beállítottsága folytán. Kudar parancsára 1944 szeptember végén együtt vitték el a Kabinet Iroda által tervezett fegyverszüneti tárgyalásokra az okmányokat és teremtettk meg az összeköttetést Faraghó vezérőrnagy és a szovjet tiszti bizottság között. Ezért a tevékenységért 1944 december 5-én mindhármat: Kudar ezredest, Nyergest és Korondyt a németek letartóztatták. Korondy 1945 január 12-én megszökött, egy átszállítás alkalmával. Ezután különböző helyeken bujkált, majd felvette a kapcsolatot Németh Dezsővel, aki 1948 nyaratól Moszkvában volt katonai attasé /Pálffy ügyében halálraítélve/ és átállt a szovjet csapatok oldalára.

- 4./ Juhász Antal volt csendőrnnyomozó, elítélt, Korondy Bélát 1944-ben ismerte meg, mint Kudar csendőrezredes segédtisztjét. Nem tud arról, hogy Korondy a felszabadulás előtt baloldali ügyek nyomozásában vett volna részt. Hallomásból tud arról, hogy 1944 őszén a németek Korondyt németellenes magatartásáért letartóztatták, ahonnan Korondy megszökött, majd Budapesten bujkált.

Juhász Antal vallomását a kivégzett Juhász István volt csendőrnnyomozó vallomása is alátámasztja.

A korábbi vizsgálattal ellentétben megállapítottuk, hogy Korondy Bélát nem azért helyezték át a Határőrségtől a Belügyminiszteriumba, hogy Rajk László kémszervezetét megerősítsék, hanem azért, hogy a BM. karnatalmi alakulatait szakértő vezetővel erősítsék meg. Ez Pálffy és Rajk közös megegyezése alapján történt.

Megállapításainkat bizonyítják:

- 1./ Lánosz István elítélt, aki vallotta, hogy Korondy a Honvédelmi Miniszterium és a Belügyminiszterium közös megegyezése alapján került a Belügyminiszteriumba, mert a Belügyminiszteriumnak nem álltak rendelkezésére megfelelően képzett oktatók. Pálffy és Korondy közötti kapcsolatról azt vallja, hogy köztük baráti kapcsolat nem volt, csak szolgálatilag érintkeztek. Ő igen sokat volt Pálffy társaságában, azonban Korondyt ott soha nem látta.

- 2./ Poros Tamás miniszterhelyettes elvtárs elmondta, Korondyra, mint a Belügyminiszterium kiképzési osztályának vezetőjére, többször tettek elbocsájtási javaslatot, azonban azt mindig visszautasították azzal, hogy Korondy igen jó szakember.

ABR 2.1- I/1-a

A korábbi vizsgálattal ellentétben megállapítottuk, hogy Korondy Béla nem vett részt a szervezkedésben. Korondy Bélának a szervezkedésben vitt szerepéről az 1949-es vizsgálat során először Pálffy György, majd Rajk László tettek vallomást. Rajknak és Pálffynak a fegyveres puccsal kapcsolatban tett vallomását megmutatták Korondynak és azt vele - függetlenül attól, hogy az megfelel-e a lóságnak, vagy sem - elismertették.

Megállapításainkat az alábbiak bizonyítják:

- 1./ Károlyi Márton elítélt, volt av. alezredes, Korondy volt kihallgatója, arról tett vallomást, hogy Szücs Ernőtől megkapta Rajk és Pálffynak a puccs-tervével kapcsolatban tett vallomásának kivonatát. Ezután Korondynak megmutatta Rajk és Pálffy vallomását, megmagyarázta neki, nincs értelme annak, hogy vereti magát /u.i. előtte több esetben alaposan megverték/ s elébe tárt vallomások alapján ismerte el, hogy ő is részese volt ennek a bűncselekménynek. Korondy ezután egész rövid jegyzőkönyvben elismerte a puccsban való tevékenységét.
- 2./ Horváth Sándor rendőralezredes, Korondy volt kihallgatója vallotta, hogy úgy emlékszik, kapott feljegyzéseket, amelyek a puccs tervével foglalkoztak. Nála Korondy csak arról tett vallomást, hogy egy alkalommal Rajk megkérdezte Korondyt, ha utasítást kapna arra, hogy fontos vezető állásban levő személyeket kellene eltűnni láb alól, megtenné-e, mire ő igennel válaszolt. Ezután Károlyi vette át tőle Korondy kihallgatását, amikor is Korondy elismerte a puccs-tervben kapott feladatát. Nem tud arról, hogy Korondit kényszerítették volna vallomástételre.
- 3./ Károlyi Márton elítélt és Horváth Sándor rendőralezredes elvtárs vallomását alátámasztja egy 1949 július 15-i feljegyzés, amelyben Horváth elvtárs jelenti, hogy Péter Gábor utasítására Janikovszky Béla volt av. ezredes közölte vele, hogy "Rajk jegyzőkönyvbe vallotta, hogy Korondy Bélával tárgyalt a puccsról és hogy kiket kell lefogni." Erről Korondytól vegyen feljegyzőkönyvet. Bizonyítja azt is, hogy Szücs ezredes utasítására Korondyt Károlyi Mártonnak kellett átadni kihallgatásra. Alátámasztja továbbá Vajda Tibor elítélt volt av. őrnagy vallomása is.
- 4./ Faludi Ervin volt av. fhdgy., Korondy Bélának a fegyveres puccsban való részvételéről a következőket vallotta: "Az első komolyabb koncepciót Károlyi csinálta. A Rajk tárgyalás idején többször nevetve mesélte, hogy kb. júliusban egy olyan "vallomást" íratott alá Korondyval, hogy meg akarták gyilkolni Rákosi, Gerő és Farkas elvtársakat. Amikor a jegyzőkönyvet reggel bevitte Péternek, az úgy ordított vele, mint még soha senkivel és a jegyzőkönyvet nem is továbbították. Később, amikor már a Rajk-per előkészületei folytak, ezt a témát éppen Péterék ismét elővették és elismertették Rajkkal is. Károlyi erre igen büszke volt és nagy elégtételt érzett."
- 5./ Péter Gábor elítélt arra emlékszik csak, hogy a fegyveres puccsról Rajk László tett vallomást, nem emlékszik arra, hogy Korondy

ABR 2.1- I/11-a

erről milyen körülmények között tett vallomást. Nem tud arról, hogy Korondy cselekményére Rajk első, a puccsal kapcsolatos vallomásán kívül más bizonyíték lett volna.

- 6./ Cseresznyés Sándor elítélt a korábbi vizsgálat során vallotta, hogy Korondy is tagja a szervezkedésnek. Az újabb kihallgatásai során visszavonta korábbi vallomását azzal, hogy azt azért tette, mert arra rábeszéltek. Jelenleg azt vallja, hogy nem tud Korondynak a szervezkedésben kifejtett ellenséges tevékenységéről.
- 7./ Korábbi vizsgálati anyagok alapján megállapítottuk, hogy a fegyveres szervezkedésről először 1949 július 11-én Pálffy György, július 13-án pedig Rajk László vallott. Korondy Béla ugyanerről 1949 július 15-én tett vallomást.

Az újabb vizsgálat megállapította, hogy Korondy a felszabadulás előtt, mint csendőrszázados, 1944-ig németbarát volt. Ez a beállítottsága azonban fokozatosan megváltozott, 1944 végén pedig határozottan németellenes volt. Nem fedi az a valóságot, hogy a szovjet csapatok elől Németországba menekült és onnan Pálffy hívására jött haza. Nem fedi az a korábbi megállapítás sem a valóságot, hogy Korondy tagja lett volna a Rajk által vezetett demokráciaellenes szervezkedésnek és hogy feladata lett volna a vezető elvtársak letartóztatása és meggyilkolása. Megállapítottuk azonban, hogy Korondy nem szivlelte a munkáskadereket, azokkal állandó ellentétei voltak. A vezetése alatt álló tanosztályokon a kiképzés fasiszta módszerekkel folyt, nem folyt megfelelő politikai nevelés.

Megállapításainkat az alábbiak bizonyítják:

- 1./ Oszkó Gyula volt rendőrezredes Rajk László és Korondy Béla közötti viszonyról vallotta, hogy Korondy hetenként két-három esetben is volt Rajknál 1947-48-ban referálás céljából. Elmondása szerint feltűnő volt az ilyen gyakori miniszteri referáda. Ezt ő fel is vetette a Pártközpont akkori karhatalmi osztály vezetőjénél, Révész Géza elvtársnál, aki azzal nyugtatta meg, hogy Rajk azért referáltatja ilyen gyakran Korondyt, mert így jobban tudja ellenőrizni. Nem tud arról, hogy Korondy bűncselekményeket követett volna el. Nem tud arról, hogy Korondy résztvett volna a Rajk által vezetett szervezkedésben, arról csak letartóztatása után szerzett tudomást. Tud azonban arról, hogy a Korondy által vezetett Bem-laktanyában voltak különböző anyagi visszaélések, amelyekben Korondy is érintve volt. Ezért a tagfelülvizsgálat során kizárták Korondyt a Pártból, azonban a Belügyminisztérium revíziós bizottsága, melynek tagjai voltak: Kádár János, Veres József és Péter Gábor, a felülvizsgáló bizottság határozatát megsemmisítették.
- 2./ Matyas László tanuvallomásában elmondja, hogy a Korondy vezetés alatt álló rendőri tanosztályokon a kiképzés horthysta szellemben folyt. A Korondy és Gyenes Dienes Anrás által összeállított szabályzatok alig különböztek a csendőrségi szabályzatoktól.

ABR 2.1-11-a

a politikai nevelést elhanyagolták és ez igen káros hatással volt a rendőrségre. Nem tud arról, hogy Korondy bűncselekményeket követett volna el. Korondyt igen ügyes és értelmes embernek tartotta. Elmondása szerint Hajk is használhatóságáért kedvelte Korondyt.

3./ Forós Tamás elvtárs elmondotta, Korondynak állandó ellentéte voltak a munkáskáderekkel. A Korondy által vezetett kiképzési osztályról mindaddig nem lehetett elbocsájtani horthysta elemeket, amíg Korondy volt az osztály vezetője.

II.

Korondy Béla, a korábban vád tárgyává tett, a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés vezetésének büntetettét nem követte el.

A felülvizsgálat során megállapítottuk, hogy Korondy Béla a felszabadulás előtt mint csendőrszázados, németbarát magatartást tanúsított 1944-ig.

a./ A felszabadulás után a honvédségnél, majd a Belügyminisztériumban teljesített szolgálatot. Korondy Béla beosztásaiban elnyomta a munkáskádereket, azokkal állandóan ellentétei voltak. Magát horthysta tisztekkel vette körül és a vezetése alatt álló tanosztályokon fasiszta módszerekkel folyt a kiképzés és nem volt megfelelő politikai nevelés sem.

J a v a s l a t :

A felülvizsgálat során Korondy Béla ügyében a szervezkedés vádját megdönt. Ennek alapján Korondy Béla ügyében, a hozzákapcsolódó személyek ügyével együtt, perújítást javasolunk.

/Balácsi Béla/
államvédelmi alezredes
főosztályvezető

Barkóczy Pál
/Barkóczy Pál/
államvédelmi százados
osztályvezető h.

/Sarkadi István/
a Legfőbb Ügyészség Különleges
Ügyek Osztálya főosztályügyésze.

Készítette: ZJ/Ené.

A/BN 2.1-1110

9

Tájékoztató az ÁVH-sból lett Belügyminiszternek

Belügyminisztérium.

Szigorúan titkos!

3-1470/54.

P i r o s László altábornagy elvtársnak!

Rajk László és társai ügyének felülvizsgálatával kapcsolatosan jelentem, hogy az ügy felülvizsgálatát 1954.V.3.-án kezdtük meg és 89 fő ügyének felülvizsgálatát 1954.IX.16.-án befejeztük.

- 2 -

Börtönbüntetésük közben meghaltak, vagy kivégezték, per-ujrafelvételi tárgyalás ügyükben még nem volt:

Rajk László
Szalai András
Korondi Béla
Horváth Hónigsberg Ottó
Kálmán András
dr. Villányi András
dr. Jánosi Ferenc
Bokor Lajos
Dobó Jánosné

dr. Szőnyi Tibor
Pálffy György
Németh Dezső
Vági Ferenc
Szebenyi Endre
Geier Imre
Lindenberger Lajos
Havas Endre

Budapest, 1954. november 12.

Dékán István
államvédelmi vezérőrnagy
miniszterhelyettes

ABR 2.1 - I/1-6

J e l e n t é s

R a j k László és társai ügyének
felülvizsgálatáról.

Budapest, 1954. december 28.

A Belügyminiszter Elytárs utasítására felülvizsgáltuk Rajk László és társai, összesen 95 elítélt ügyét. Megállapítottuk, hogy az elítéltek egyrésze semilyen bűncselekményt nem követett el. Az elítéltek közül többen követtek el egyénileg különböző bűncselekményeket, ezért ezeknek az elítélteknek az ügyét különválasztottuk Rajk László ügyétől.

Rajk László és társai ügyében 1949-ben megtartott főtárgyaláson 8 fővádlott és 19 tanu szerepelt, akik ügyének felülvizsgálatát külön speciális vizsgálati terv alapján folytattuk le.

I.

A Népbíróság, dr. Jankó Péter tanácselnök vezetésével 1949. szeptember 16-án kezdte tárgyalni Rajk László és 7 vádlott-társa ügyét. A nyilvános tárgyaláson 46 külföldi újságíró volt jelen és a népi demokráciák képviselőin kívül jelen voltak amerikai, angol, francia és más kapitalista államok újságírói is. A fő-tárgyalást a rádió közvetítette, majd a tárgyalás anyagát magyar és más nyelvű könyvben nyilvánosságra hozták.

A vádat dr. Alapy Gyula, ügyészszéki elnök képviselte, melyszerint Rajk László és társai, mint amerikai és jugoszláv ügynökök, szervezkedést kezdeményeztek és vezettek, céljuk volt a demokratikus államrend erőszakos megdöntése, belső fegyveres erőkkel, melyet titóista és a nyugaton levő fegyveres magyar fasiszta csapatok támogattak volna.

Rajk László és társai ellen a fővád a demokratikus államrend megdöntésére és a hatalom átvételére irányuló szervezkedés volt, de ezenkívül háborús és népellenes bűntettrel, hűtlenséggel is meglettek vádolva.

A főtárgyaláson a következő vádlottak szerepeltek:

1./ R a j k László, I.r. vádlott,

ABR 2 1- I/1-6

3

Belügyminiszterium.

Szigoruan titkos!
Különösen fontos!

101-1037/1/55

1. m. p. p.

J e l e n t é s

Rajk László és társai ügyének felülvizsgálatáról.

Budapest, 1955. ápr. 8.

A Politikai Bizottság 1954. március 24-i, valamint május 19-i határozata alapján a Belügyminiszterium vizsgálati szervei, a Legfőbb Ügyészség Különleges Osztályával együttműködve felülvizsgálták Rajk László és társai, - összesen 91 elítélt - ügyét.

A felülvizsgálat eredményeképpen megállapítottuk, hogy a 91 elítélt közül 63 büncselekményt nem követett el, 28 személynél büncselekményt állapítottunk meg, de ezek szorosan nem függtek össze Rajk László ügyével.

Rajk László és társai ügyében 1949-ben tartott főtárgyaláson 8 fővádolt és 19 tanu szerepelt. A fővádoltak ügyének felülvizsgálatát külön speciális terv alapján folytattuk le.

I.

A Népbíróság, dr. Jankó Péter tanácselnök vezetésével 1949. szeptember 16-án kezdte tárgyalni Rajk László és 7 vádlott-teráza ügyét. A nyilvános tárgyaláson 46 külföldi újságíró volt jelen. A népi demokráciák képviselőin kívül jelen voltak amerikai, angol, francia és más kapitalista államok újságírói is. A főtárgyalást a rádió is közvetítette. A tárgyalás anyagát magyar és más nyelvű könyvekben nyilvánosságra hozták.

Rajk László és társai ellen a fő vád a demokratikus államrend megdöntésére és a hatalom átvételére irányuló szervezkedés volt. Ezenkívül háborús és népellenes bűntettel, valamint az Amerikai Egyesült Államok és Jugoszlávia javára elkövetett hűtlenséggel voltak vádolva. A vádat dr. Alapy Gyula ügyészségi elnök képviselte.

A főtárgyaláson a következő vádlottak szerepeltek:

1./ R a j k László I.r. vádlott.

ABR 2.1-1/1-6

8

Piros belügyminiszter kézzel írt utasítása Dékánnak

Dékán e! Jóváhagyom azzal, hogy 1.) a kérdést nem szabad elhúzni hagyni 2.) folyamatosan kell az ítéletekről a Párt Pol. Bizottságát tájékoztatni 3.) egyéni kegyelem ne legyen.

Piros 55.7.6

Belügyminisztérium
Vizsgálati Főosztálya.

Szigoruan titkos!
Különösen fontos!

101-1346-4/57

1. sz. pld.

*Dékán e!
Jóváhagyom azzal, hogy
1.) a kérdést nem szabad elhúzni hagyni
2.) folyamatosan kell az ítéletekről a Párt Pol. Bizottságát tájékoztatni
3.) egyéni kegyelem ne legyen.*

Jelentés
a felülvizsgált ügyekről.
Budapest, 1955. júl. 6.

TÖRÖLT
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZÖVETSÉGI LEVÉLTÁR

22

- 2 -

III.

A Rajk-per főtárgyalásán szereplő 8 vádlott közül 6 személy per-
ujítási tárgyalását a Legfelsőbb Biróság Különtanácsa, 2 személy
perujítási tárgyalását pedig a Legfelsőbb Biróság Katonai Kol-
légiuma Különtanácsa folytassa le a nyilvánosság kizárásával.
A kivégezettek ügyét együtt, az életben levő elítéltek ügyét egyé-
nenként.

- 3 -

A Legfelsőbb Biróság Katonai Kollégiumának különtanácsa tárgyalja

1./ Pálffy György /kivégezték/
2./ Korondy Béla /kivégezték/

Tanuként javasoljuk kihallgatni:

A korábbi vizsgálat törvénytelen lefolytatásával kapcsolatban
Janikovszky Béla volt államvédelmi ezredest és Károlyi Márton
volt államvédelmi alezredest, elítéltet. Más tanuk kihallgatása
nem szükséges.

A Legfelsőbb Biróság Különtanácsa és a Legfelsőbb Biróság Katonai
Kollégiumának Különtanácsa által folytatott tárgyaláson a vádat
Béres Miklós, a Legfőbb Ügyészség Különleges Ügyek Osztályának
helyettes vezetője képviselje. Védőnek javasoljuk Kovács István
elvtársat a Jogász Szövetség főtítkárát.

Készítette: BP.
Gépelte: Ené.
Készült: 4 pld.
3 lap.

ARTI 21-1111

**A kivégzettek exhumált maradványainak azonosítása az
Igazságügyi Orvostani Intézetben történik**

Agnoszkálási jegyzőkönyv.

Készült: A Budapesti Igazságügyi Orvostani Intézetben 1956. október 9.-én 15.30 órakor a rehabilitáció el-
járások során feltárt 11-es számú jelölt tömegsírbeli
kivett holttestek közül a kintételezett Korondy Béla
holttestének azonosítása alkalmával.

Jelen vannak:

Kotroczó József a Legfőbb ügyészség ügyésze, Szilágyi
Erő av.szds. a Belügyminisztérium részéről, Hegyi
János ezredes, a Honvédelmi Minisztérium részéről,
Dr. Földes Vilmos és Dr. Budvari László igazságügyi
orvosszékértők, a kintételezést végző orvosok, Dr.
Páber Viktor bírósági orvos és jzk. vezető.

Korondy Aladar elhunyt testvéröccse, Baratosi Jenő
elhunyt unokatestvése.

A bizottság megmutatja a jelenlévő hozzátartozóknak
és a bizottság tagjainak az exhumálási eljárás során
7-es számú jelölt fehér lepedőbe csavart holttest-
maradványokat és az exhumálási eljárás során készített
fényképeket. A bizottság megállapítja, hogy a holttest-
maradványok azonosak a 7-es számú exhumálási jegyző-
könyvben felvett holttestmaradványokkal.

Az exhumálási jegyzőkönyv alapján a jelenlévők megte-
kinthetik a holttestmaradványokat és elsősorban a koponyát.
Ezek során elhunyt testvére és unokatestvése az alábbi
jeltek alapján egybenhangzóan felismerik Korondy Béla
holttestét.

Korondy Béla testmagassága a hozzátartozók emlékezteté-
szerint kb. 170 cm volt. A hosszú csővesecskék, első-
sorban a combcsont méreteiből megállapítható, hogy
a 7-es számú jelölt holttest egy kb. 163-164 cm
magas férfi holttestének a maradványa. A hozzátartozók
ezzel kapcsolatban megemlítik, hogy Korondy Béla
test, illetve törzs hossza a végtelgokához viszonyítva
aránytalanul nagyobb volt.

Felismerték a széles felső és alsó állcsontokat, valamint
a felső fogsorban a szemfogak területén észleltető
fog közötti rézreget. Ezzel kapcsolatban elhunyt öccse
megjegyezte, hogy ez náluk családi szokás, az édes-
apának és a gyermekeknek is ezt jellegzetessége megvolt
illetve megvan.

1956. Okt. 9. - I/15

Elhunyt unokaöccse emlékeztet a bel első fogorvos
lévő fogpótlásra, hidra is.

Fenti esetről figyelemmel, egybenengzősen megállapítást
nyert, hogy az exhumálási eljárás során 7-es számmal
jelölt holttest Korondy Béla holtteste.

A jegyzőkönyv felolvasás után lezartott.

K.m.f.t.

Kotroczy József
Kotroczy József/
a Legfőbb Nyészség
Bizottsága

Árnyéki László
Árnyéki László/
bizilági Brnó/
av.szds.

Hegyi János
Hegyi János/
ezredes
a Honvédelmi Minisztérium
részéről

Fáber Viktor
Fáber Viktor/
bíróági orvos

Höfner Vilmos
Höfner Vilmos/
legszilági orvosszakértő

Budvari Róbert
Budvari Róbert/
igazságügyi orvosszakértő

a kihentolást végző orvosok.

Korondy Aladar
Korondy Aladar/
elhunyt testvéröccse

Baratosi János
Baratosi János/
elhunyt unokaöccse.

Jacsek Károly
Jacsek Károly/
jzk. vezető.

ABR 2. 1- I/15

7-es számú holttest.

A 7-es számú holttest a sirgödör jobboldalán, fejjel az országot felé, tehát a 6-os számú holttesttel megegyező irányban helyezkedik el. A lágyrészek, főleg az első végtagok körül megtartottak és szappanosan kenőcsösen átalakultak.

A koponya különösebb jellegzetességet nem mutat, eléggé kerekded. A homlok felé a megszokott mértékben keskenyedő, hátul a tarkótáj felé azonban elég jellegzetesen hirtelen lelapulva és meredeken megy át. A koponyavarratok elcsontosodtak. A homlok elég feltűnően magas és enyhe ívben megy át a fejtetőben. A szemöldökívek eléggé elsimultak. Az orrgyök meredek, az orrnat a meglévő csontokból itélve elég keskeny és meredek. A járomcsontok közepe közötti távolság 12 cm. A koponya körülete 57 cm. A felső fogorban jobboldalt valamennyi fog fellelhető, a fogak elég rövidek. A rázófelület általában kevésbé kopott. Baloldalt a felső fogorban hiányzik a szemfog és helyén a fogmeder teljesen összezsontosodott, tüzesebb vizsgálattal megállapítható, hogy a szemfogak mindkét oldalt megvannak és mindkét oldalt közöttük, valamint az utolsó metszőfog között a többi fogközöknel nagyobb, csaknem egy teljes fog befogadására alkalmas köz található. Baloldalt a kisörlőn és az első nagyörlőn hidszerűen összekapcsolt vipla korona látható. Ettől hátrafelé a fogorban több fog nem található és a fogmeder is teljesen összezsontosodott. Az alsó fogorban baloldalt valamennyi fog fellelhető, jobboldalt a két nagyörlő, az első és a második hiányzik. Ezek közül az elsőnek fogmedre összezsontosodott, a második fogmeder szintén erősen beszűkült. Baloldalt az első kisörlő és az első nagyörlő között porcellán kazettás hid található, melynek kazettája a második kisörlőt pótolja. A kazetta, illetve a hid fehér fém koronával van az első nagyörlőre, illetve az első kisörlőre rögzítve. Az alsó fogorban a szemfogak és metszőfogak sűrűn szorosan egymás mellett állanak.

A holttest csontjait lágyrészek általában nem tartják össze, kivételt képez a gerincoszlop egy része, az alsó hátsó szakasz, továbbá a bal kézfej. A többi csontok külön-külön találhatóak. A felkarcsont 31 cm hosszú, félfürészelt metszéslapján a velőléc igen magatra húzódott, elig vehető ki. A velőür mintegy két ujjnyival a velőléc alatt kezdődik, azonban felritkulás a felkarcsont fejében is található.

A combcsont hossza 43 cm. A lábszár többi csontjai közül fellelhető mindkét sipcsont, az ugró és sarokcsontok, valamint néhány lábközép és lábőcsont. A medenceöv csontjai, a csigolyák és a bordák teljes számban fellelhetők. Megvan a két lapocka és kulcsont, a két felkarcsont, az alkarcsontok, a bal kézfej egészben és a jobb kézről származó kézközép és kéztőcsontok. A csontok törés vagy más jellegzetesség nem figyelhető meg.

A/BTU 2.1 - I/15

42

**Sokáig elhittük, hogy talán az egész nem is igaz, mert el
akartuk hinni:
Hátha mégis kiengedték őket a hátsó ajtón!**

De ím a szomorú bizonyosság!

létszáma az öt világrészben megkettőződött. Míg 1945-ben ez a szám csak 78 millió volt, ma már a világ szakszervezetei 160 millió dolgozót egyesítenek. Az elmúlt évtized alatt egész sor országban — különösen Afrikában és Ázsiában — a történelemben először alakultak szakszervezetek. Az idők jele, hogy létrejött az arab dolgozókat egyesítő szakszervezeti központ, s hogy még Latin-Amerikában, az imperializmus féltve őrzött »hátszögében« is a szakszervezeti egység új hajtásai születtek: a chilei, a perui egységes szakszervezeti központ, az uruguayi szakszervezetek fejlődő egységmozgalma stb.

Mindebből leszűrhetjük a választ a bevezetőben említett második kérdésre is: a szakszervezeti világmozgalom jelenlegi legfontosabb feladata az egység minél szélesebb és minél hatékonyabb megvalósítása. Ennek érdekében elsősorban olyan célkitűzések köré kell tömöríteni a világ dolgozóit, amelyek megvalósításáért politikai felfogásra, szakszervezeti hovatartozásra való tekintet nélkül minden becsületos, jó szándékú munkás és alkalmazott kész sákraszállni. A legalapvetőbb ilyen követelés: a béke biztosítása, a nemzetközi feszültség további enyhítése.

A másik kérdéscsoport, amelyben a legszélesebb egység napról napra megvalósítható:

gük kiszélesedése, a szülő beszámolókat. A kapitalista országok küldöttei közül sokan fel is vetették: milyen rendkívül jelentős, hogy a szocialista országok szakszervezeti mozgalmainak helyzetéről, problémáiról rendszeres és őszinte helyzetképet kapjanak.

Es ebből adódik mindjárt a magyar szakszervezetek egyik fontos feladata is a szófiai főtanácsülés után. Amellett, hogy minél szélesebb körben népszerűsítsünk és magyarázunk kell a főtanácsülés munkáját, határozatait — ezt szolgálják egyébként a jövő héten kezdődő aktívaiések is —, fontos tennivalóknak, hogy őszinte képet nyújtsunk barátainknak, elvtársainknak a kapitalista világban szakszervezeteink munkájáról, eredményeinkről és gondjainkról egyaránt. Ugyanakkor reális és világos képet kell adnunk a kapitalista világ dolgozóinak helyzetéről, harcáról is, s meg kell szüntetnünk az egyoldalú fehér-feketére festést.

Igy járulhatunk a magunk részéről mindgyümölcsözőbben hozzá a világ dolgozóit tömörítő legnagyobb nemzetközi szakszervezeti szövetség, az SZVSZ magas szintű célkitűzéseihez, az egység, a béke és a barátság megteremtéséhez a világ dolgozóit között.

Géden Péter

Hét új sír mellett

Újra temettünk. Újra dőngtek a katonazenekarok dobjai, dörrent a diszsortú, a komor ünnepélyesség ismét meghajtotta zászlaját het férfi előtt, akik jeltelem sírban porladtak eddig. Hét név: Korondi Béla rendőrezredes, Horváth Hönigsberg Ottó rendőrezredes, majd a délutáni temetésen Solyom László és Ily Gusztáv altábornagyk, Beleznay István, Révay Kálmán és Pórfy György vezérőrnagyok neve csatlakozott a hatodik temetés négy nagy halottjának névsorához.

Es még nincs végső a névsornak: hiszen tudjuk, hogy a következő hét újra áldozatok arcát idézi elénk és hosszú még a halottak menete, amelynek immár a nép-ország-világ színe előtt is meg kell tennie az utolsó utat a gonosztervek ásta sirtól a nemzeti közvélemény pantheon-

jaig. Szörnyű és kegyetlen igazság, de fakulnak már a jelzők, a búcsúztatók szavai — a szomorúság és a kegyelet szinte képtelen lépést tartani a fürtelemmel, amely hét év távlatából mind szörnyűbbé válik.

Újra sírok mellett állunk. »Bocsánatot kérünk tőletek, az önvád savával búcsúznunk — mondja Hazai vezérőrnagy s megfogadja: hadseregünk soha többé nem ad lehetőséget egyéni önkényeskedők terrorjára. — A Rákosi teremtette önkény fosztott meg fiatal életetektől — mondja az öt koporsó előtt a partizánok szónoka és szavalatban indulat feszül, keserűség háborog. Beszél a vádlott-társ: a fiatal katonákhoz szól, a tábornokok életéről, érdemeiről, a felszabadulást követő évek nagy munkájáról, amellyel megalapították a néphadsereget. S nem teszi hozzá: azt a néphadsereget, amelynek katonáit kivégző négyoszlokkba sorakoztatta 1949. De így is mindenki tudja, milyen nagy az adóssága honvédségünknek kiváló tábornokai, derék harcosai, méltó vezetői emléke előtt.

Hányadszor halljuk már a guászindulót? »A zsarnokság dőzsölt és iltte torát...« — zúgják a kürtök. Körül némán állnak a férfiak, asszonyok, tisztiiskolások, köztük némán és komoran a minden bajtársat elűző kemény asszony: Rajk Júlia. Fogadalmak szállnak a megajonon át — és néma eskük a szívekben. Hét új sír mellett fogadjuk, hogy nem tártjuk többé az éjszaka uralmát, hogy napfényt, meleget, nyugalmat akarunk ennek a népnek, becsületet és igazságot.

Baktai Ferenc

Délelőtti örök nyugalomra helyezték Korondi Béla rendőrezredes és Horváth Hönigsberg Ottó alezredes hamvait a Farkasróni temetőben

Az öt mártírhaltól a honvéd-tábornok koporsója ravalálon

(Gonda György felvételei)

Népszava, 1956 október 14.

A legfelső bíróság felmentő ítélete

Magyar Népköztársaság
Legfelsőbb Bírósága.

SZIGORUAN TITOK

Katf. 99101/1955./2.

A N É P K Ö Z T Á R S A S Á G N E V E B E N

A Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bírósága jelen ítéletével, mint elsőfokon eljáró bíróság 1955. évi november hó 29. napján Pálffy György, Korondi Béla és Németh Dezső bűnügyében a nyilvánosság kizárásában tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

a halálbüntetést szenvedett

Pálffy György volt altábornagy

/:1909. szeptember 16-án Temesváron született, volt budapesti lakos, Ludovika Akadémiát végzett, anyja: Czibor Paula, nős volt: Sármany Antalinnal;/ I.r. vádlottat,

a budapesti központi katonai ügyészség 1949. szeptember 26-án kelt U.1870/1949.-I.számú vádiratában foglalt

1./ folytatólagosan elkövetett a demokratikus államrend és a demokratikus köztársaság megdöntésére irányuló szervezkedés kezdeményezésének és vezetésének a büntette, valamint

2./ folytatólagosan elkövetett hűtlenség büntette,

Korondi Béla volt rendőrszerezes

/:1914. augusztus 16-án Székesfehérváron született, volt Budapesti lakos, Ludovika Akadémiát végzett, nős volt: Poltári Edittel, anyjai Barátossy Ilona/III.r. vádlottat

a budapesti központi katonai ügyészség 1949. szeptember 26-án kelt U.1870/1949.-II.számú vádiratában foglalt

folytatólagosan elkövetett a demokratikus államrend és a demokratikus köztársaság megdöntésére irányuló szervezkedés vezetésének a büntette

Németh Dezső volt ezredes

/:1913. június 30-án született Bethlanban, volt budapesti lakos, Ludovika Akadémiát végzett, anyjai Wiesner Franciska, nős volt: Borzka Jolánnal;/ III.r. vádlottat

a budapesti központi katonai ügyészség 1949. szeptember 26-án kelt U.1870/1949.-I.számú vádiratában foglalt

1./ folytatólagosan elkövetett hűtlenség büntette és

2./ a magyar állam nemzetközi érdeke veszélyeztetésének a büntette

vádjai alól

bűncselekmény hiányában

f e l m e n t i .

Pálffy György I.r.vádítottal szemben a terhére a tettazonosság keretén belül fennmaradó

szolgálati hatalommal való visszaélés büntette miatt

az eljárást büntethetőséget megszüntető ok címén

m e g s z ü n t e t i .

I n d o k o l á s :

Pálffy György, Korondi Béla és Németh Dezső vádlottakat a volt Államvédelmi Hatóság államellenes szervezkedés és más bűncselekmények gyanúja alapján 1949. évi nyarán őrizetbe vette. A vizsgálat eredményeként a budapesti központi katonai ügyészség 1949. szeptember hó 26-án kelt U.1870/1949.-I.számú vádiratában Pálffy György ellen államellenes szervezkedés vezetésének a büntette és kémkedés büntette, Korondi Béla ellen államellenes szervezkedés vezetésének a büntette és Németh Dezső ellen hűtlenség büntette, valamint az állam nemzetközi érdeke veszélyeztetésének büntette miatt vádat emelt.

E vád felett a budapesti katonai törvényszék 1949. évi október hó 6-án, 7-én és 10-én tartott tárgyalást. A tárgyalás eredménye alapján a fenti bűncselekmények miatt Hb.1373/1949/5.-I.számú ítéletével mindhárom vádlottat kötél által végrehajtandó halálbüntetésre és mellékbüntetésekre ítélte. A Katonai Főtörvényszék 1949. október 21-én kelt I.249/1949/10.számú ítéletével az elsőfoku bíróság ítéletét jogerőre emelte. A vádlottak kegyelmi kérelmét a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elutasította, és Pálffy György, Korondi Béla, valamint Németh Dezső vádlottakon a halálbüntetést 1949. október 24-én végrehajtották.

A Legfőbb Ügyészség Pálffy György, Korondi Béla és Németh Dezső bűnügyében felülvizsgálatot tartott, s ennek eredményeként a Legfelsőbb Bírósághoz 1955. sz. 0010529. szám alatt 1955. július 15-én perújítást nyújtott be, amelyben indítványozta fenti vádlottaknak a terhükre rótt bűncselekmények alól való felmentését.

A Legfelsőbb Bíróság a perújítási tárgyaláson ismertetett 1955. évi november hó 21. napján kelt 4. sorszámú végzésével az ügyben keletkezett korábbi jogerős ítéletét Pálffy György, Korondi Béla és Németh Dezső vádlottakra vonatkozó részeiben hatályon kívül helyezte.

A Legfelsőbb Bíróság elnöke a 2. sorszámú határozatában az ügyet az elsőfokon történő ismételt letárgyalás céljából a Bp.23/A.S./4/ beosztása alapján a Legfelsőbb Bíróság, mint elsőfokon eljáró bíróság hatáskörébe vonta.

Ennek alapján tanította meg a Legfelsőbb Bíróság, mint jelen ügyben elsőfokon eljáró bíróság, a határozatban megnevezett vádlottak névze a perújítási tárgyalást.

A katonai ügyész vádiratában a vádlottak terhére az alábbi tényállás szerepel:

Pálffy György már az 1945. évben felvette a kapcsolatot Rajk Lászlóval, akinek a saját módjához hasonló ellenséges beállítottságáról meggyőződött. 1948-ban, amikor a Határőrség főparancsnoka lett,

Rajk Lászlóval elhatározták, hogy a fennálló rendszert fegyver-
szervezkedéssel megdöntik. Ezen cél elérése érdekében Rajk László
Belügyminisztérium és a rendőrség vonalán, Fálffy György pedig
honvédség vonalán kezdte meg rejtélyes munkáját.

"Terhelt a honvédségen belül előtérbe tolt a volt horthy-ellenes anti-
demokratikus, szovinizta és fasiszta beállítottságu titokos és fun-
tos parancsnoki állásba helyezte őket ezzel a céllal, hogy a szervezette-
ket aljas és demokratikus állam-erő felforgató cselekmények végrehaj-
tásában felhasználhassa".

Fálffy György már 1945-ben felvette a kapcsolatot Jugoszláv kő-
munkásszervezetével. Miksa János, Rankov László, Rankovics Jánosokkal,
majd 1947. nyarán Titó jugoszláv ezredessel, majd pedig 1948.
év végéig Zschojdl ezredessel. Közben 1947. decemberében a Rómában tar-
tott partizán kongresszuson felvette a kapcsolatot Medvedkovics ju-
goszláv ezredessel, aki Titó jugoszláv miniszterelnök és Rankovics
jugoszláv belügyminiszter közvetlen utasítására közölte vele, amely-
nek értelmében a népi demokratikus országokban is kell választani a
Szovjetunió mellől és "magyarországon is meg kell diktatúrát kell le-
tesíteni".

1948. év októbertől, miután Rajk László házban titokban találkozott
Rankovicsal, Fálffy György a Magyarországi szervezkedés előkészületeit
meggyorsította. Irásbeli tervet készített Budapest fontosabb kör-
püléseinek a megszállításáról és a fontosabb vidéki ipari központoknak
az általuk történő elfoglalásáról.

Titó határozott utasítására, amelyet Rajkon keresztül kapott meg, ter-
vet dolgozott ki Rankov, Farkas és Garó elvtársak meggyilkolására.
A feladat végrehajtásával Korondi László rendőrezredet bízta meg.

A terror cselekmények végrehajtására vonatkozó írásbeli tervet köz-
ölte Rajk Lászlóval, aki azt jóváhagyta. Rajk letartóztatása után
azonban a tervet megszüntette.

A fenti cselekmények a katonai ügyészség a népi demokratikus államrend
megdöntésére irányuló szervezkedés vezetőinek és közreműködésének
a büntetése keretén belül látni érdekelhetők.

Fálffy György 1945. év nyaránól 1948. év végéig állandó kapcsolatot
tartott fenn a jugoszláv kőmunkásszervezet már fentebb felsorolt ügyekkel
vel, akiknek minős katonai politikai osztály vezetője, majd a ha-
tárország főparancsnoka és később a honvédség felügyelője, fontos ka-
tonai titkokat képező adatokat szolgáltatott. Az adatok egy részét
Németh Dezső vádlott révén juttatta el jugoszláv megbízóknak.

A vádlott ezen cselekményét a katonai ügyészség hűtlenség büntetté-
nek minősítette.

Korondi László 1945-ben Fálffy György segítségével került a honvédség-
hez. A katonai politikai osztályon dolgozott és beosztását felhasználva
a volt horthyista tisztoktól behozott el nem közzétett parancsnoki helyre-
sítési és egyéb katonai adatokat.

1948. novemberében ugyancsak Fálffy javaslatára a Belügyminisztériumban
került, ahol Rajk utasítására a katonai alakulatokhoz régi hon-
véd, rendőr és volt eszteróci tisztokat osztott be.

1948. márciusában Rajk felfedte Korondi előtt, hogy a demokratikus
kormány ellen egy fegyveres puccsot készít elő. Korondi vállalkozott

res, hogy egy olyan hátszínművelet szervez, amelynek a segítségével párt vezető személyiségeit, elsősorban Mikósi, Farkas és Gerő vezéreket érintésbe fogják venni. 1949. áprilisában Pálffytól utasítást kapta, hogy ezen felül a feladatát fogja képezni, mint rendőrség karkapitányának a parancsnokként Budapest fontosabb központjainak a mozgásterét.

Védírat szerint Keresztély ezen cselekményei a népi demokratikus közpárt megdöntésére irányuló szervezkedés vezetése büntetnének a tényelmeit valósítják meg.

Keresztély Dancó a határőrség vezérkari főnöke volt. 1946. évi őszén Pálffy utasítására érintésbe lépett Brankovval, a jugoszláv titkos szolgálat karkapitányával. Ezt követően, 1949. májusig rendszeresen küldt katonai titkos képező adatokat a jugoszláv kémtervezet megfigyelésével.

ezzen magatartásával a katonai ügyészség védírata értelmében a hűtlenség büntetnének a tényelmeit valósította meg.

1949. évi tavaszán Pálffy közbenjárására Keresztély a moszkvai magyar követségre katonai attasénak küldték ki. Pálffy és Brankov utasítására feladatát képezte, hogy Moszkvában a szovjet hadseregbe vonatkozóan katonai adatokat derítsen fel és azokat közölje a moszkvai jugoszláv nagykövettel. A védített a feladatok elvégzésére vállalkozott és 1949. évi nyarán történt letartóztatásáig a szovjet hadseregbe vonatkozó fontos katonai titkos képező adatokat gyűjtött össze, amelyeket rendszeresen átadott a moszkvai jugoszláv nagykövetségnek.

ezzen cselekményeit a katonai ügyészség az állam nemzetközi érdeke veszélyeztetésének a büntetnének indítványozta minősíteni.

Védírati tényállásban felsorolt cselekményekre nézve a védítettnek a korábbi vizsgálati eljárás folyamán a volt államvédelmi bizottság és a katonai ügyészség előtt, majd a katonabírói bíróság tárgyalásán is saját magukat és egymást terhelő teljes beismerő állomást tettek.

Védítettok büncselekményeit egyesként megvizsgálva a Legfelsőbb bíróság a következőket állapította meg:

Pálffy György kispályás családból származott, apja vidéki bankintézmény vezetője volt. Budovika Akadémiát, majd Hadiskadémiát végzett. 1936. évi őszétől 1937. évi őszéig a fegyveres olasz hadseregben volt tanulmány uton, mint a Hadiskadémiás hallgatója. 1939-ben, akkor katonai rendfőnökségben, menyasszonya, későbbi felesége zsidó származéka miatt leszereltetését kérte, amit előljárói teljesítették. Ezt követően Béresten az Egyesült Izzónál helyezkedett el, ahol fokozatosan előlépve cégvezetői beosztásig jutott el. A második világháború alatt aktívan részt vett az ellenállási mozgalmakban. 1941-ben tagja lett a Béke Pártnak. A fegyveres felkelés után Debrecenben a katonai politikai bizottság vezetőjének nevezték ki, majd 1948-tól a nemzetbiztonsági bizottság tagja lett. 1948. februárjától pedig a Honvédség karkapitányja. Ezt követően a Honvédelmi Miniszter helyetteseként teljesített szolgálatot 1949. július hó 5-én történt letartóztatásáig.

A Legfelsőbb ügyészségi felülvizsgálat által feltárt és a jelen per irattal tárgyában közölt adatok azt mutatják, hogy minden alkalommal, amikor a védítettok az államellenes, mindezt Pálffy vezette a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezke-

dás vezetésnek a büntetést és a hűtlenség büntetést sikeresen

Az erre vonatkozó tényállásokról a felülvizsgálaton, majd a tárgyaláson kiderült, hogy azok teljes egészében valósak voltak.

A Pálffy György ügyében a legfőbb és döntő bizonyíték a tanúk alapján 1949-ben elítélték, - az ügy minden legkisebb részére is kiterjedő beismerő vallomása volt. Ezt bizonyos mértékű elítélés mellett a vádlott-társainak a vallomása, valamint a hűtlenség vonatkozásában Brankov László tanúnak a tárgyaláson elhangzó megvallásai általánosságban mosogató tanuvallomása. Mindezekből arra lehet következtetni, hogy a legfelsőbb Bíróság, hogy elsősorban a vádlott-társainak a tárgyaláson tett megvallásait vizsgálta, tárgyalásról tárgyalásra felidéve a vádlott-társainak Pálffy Györgynek az alapeljárás során 1949-ben tett beismerő tanuvallomásaiban felhozott tényállításokat. Ennek a tisztázása érdekében a legfelsőbb Bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le, amely során több olyan tanút hallgatott ki, akik 1949-ben a nyomozás alatt terhelve vallottak Pálffy György ellen, azonban a bíróság szakban nem került ki a kihallgatásokra. Emellett részleges tanuvallomást tett a perújítási tárgyaláson Brankov László, aki az alapeljárásban a bíróság előtt is kihallgatott, valamint Nagy Pál, aki annak idején vádlottként szerepelt az ügyben és ebben a minőségében vallott vádlott-társára, Pálffy Györgyre.

Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálat felderítette, miszerint az 1949-ben lefolytatott nyomozó eljárás során a kihallgatók a vádlottakkal, sőt a tanúkkal szemben is törvénytelen eszközöket alkalmaztak vallomásaik megtételénél, szükségessé mutatkozott ennek a tisztázására is tanubizonyítás lefolytatása. A volt kihallgatók vallomásai alapján ugyanis megfelelően meg lehet magyarázni a vádlott beismerésének a körülményeit, valamint azt, hogy a tanúk miért változtattak meg az alapeljárásban tett terhelő vallomásaikat és a perújítási tárgyaláson miért tettek olyan vallomást, amelyből a vádbeli bűncselekmények alaptalanságára lehetett következtetést levonni.

A perújítási tárgyaláson tanúként kihallgatott Janikovszky Béla, volt állanvédelmi ezredes, aki az alapeljárásban Pálffy György kihallgatója volt, elmondta, hogy a gyanúsított tevékenységére vonatkozóan sem tárgyi, sem egyéb bizonyítékok nem álltak rendelkezésre. A kihallgatások a bűnügy valamennyi vádlottjánál általában akként folytak le, hogy az életrajzi adatokból kiindulva, igyekeztek "szót pontokká" keresni, s ezen keresztül bűncselekményeket felderíteni a letartóztatottak ellen. A kihallgatások módjára az elítélés tisztázást, általában Szűcs Ernő volt ezredes és ritkábban Péger László adták meg. Ha a kihallgatók nem találták elég terhelőnek a vallomást, akár a gyanúsítottra, akár a társaira nézve, úgy különbséget törvénytelen kényszerítő eszközöket is igénybe vettek, elsősorban verést.

Janikovszky előadása szerint Pálffyval szemben erőszakot nem alkalmaztak, mert az első naptól kezdve elvérték edta elővallomását. Pálffy György egyáltalán nem volt gyanúsított és magának sem kellett a veréstől, s így a tanú ennek tulajdonítja, hogy nem kellett vele szemben fizikai kényszert alkalmazni. Kezdetben csak a határőrségen kifejtett szabotázs tevékenységéről beszélt, később azonban már, amikor Rajk László ügyében több konkrét adatot sikerült felderíteni, - Pálffy személyét mesterségesen hozzákapcsolták Rajk László bűnügyéhez. Tárgyi bizonyítékok és tanuvallomások hiányában csak a

vádítottak beismerése, illetve az egymást kölcsönösen terhelő vallomásaik voltak azok, amelyek alapján a kihallgatások folytak.

Vajda Tibor tanu, aki Janikovszky után vette át Pálffy György kihallgatásait, elmondta, hogy Pálffy előtte is az ügy minden részletére kiterjedő beismerő vallomást tett. Kényszerrel ő sem alkalmazott, azonban tudomása van arról, hogy Péter Gábor több alkalommal tárgyalta Pálffyval négyesenként.

Ezzel kapcsolatban Pálffy elmondotta Vajda Tibor tanúnak, - közvetlenül a katonai bírósági tárgyalás előtt, - hogy Péter Gábertól a párt nevében azt az ígéretet kapta, hogy függetlenül az ítélettől egy bizonyos idő után ki fogják engedni a börtönből és Görögországba viszik az ott harcoló partizánokhoz. Vajda Tibor elmondta, hogy ismételtén előfordult, hogy Rajk és Pálffy vallomásaik között ellentmondások voltak, ilyenkor ezeket a gyanúsítottak kihallgatása útján kellett kiküszöbölni. Jellemzően a kihallgatások módszerére, Vajda tanu a perújítási tárgyaláson vallotta, hogy miután Nagy Pál, - aki egyébként a bűnügynek V.r.vádítottja lett, - tanuként hallgatták ki Pálffy cselekményeire, a tanuvallomási jegyzőkönyvet egyszerűen át másoltatták gyanúsított jegyzőkönyvi úrlapra, a ezen vallomás alapján vonták bele az ügybe gyanúsítottként és emelték ellene vádat, a katonai bíróság előtt.

Pálffy vonatkozásában a legfontosabb bizonyíték Rajk László vallomása volt. Vajda Tibor elmondotta, hogy Rajkot őrizetbevétele után ismételtén megverték és csak ezután körülbelül egy hónapra börtönte meg, a Pálffyval kapcsolatos terhelő vallomását, majd ennek alapján kérdezték ki Pálffyt is a szervezkedésre és a hűtlenségre vonatkozóan.

A kihallgatók fenti vallomásából, de a legfelsőbb Bíróságnak az ebben az időben lefolytatott hasonló jellegű bűnügyek perújítás során történt felülvizsgálati anyagából nyert tapasztalataiból is, azt a végső következtetést lehet leszűrni, hogy a kihallgatóknak tárgyi bizonyítékok és terhelő vallomások hiányában pusztán egyes előjáróktól előre megkapott szempontok szerint kellett a vizsgálatot lefolytatni és az azoknak mindenben megfelelő beismerő vallomást törvénytelen módszerek alkalmazásával, testi vagy lelki kényszer, különböző ígértetések segítségével elérni. Ilyen körülmények között a bűnügy egész anyaga lényegében az őrizetesek saját magukra és társaikra tett terhelő vallomásai halmozatából állott, minden egyéb támogató bizonyíték nélkül.

A fenti megállapításoknak ellentmondani látszik az a körülmény, miszerint a tárgyaláson tanuként hallgatták ki Brankov Lázárt és Szebenyi Endrét. Az előbbi Pálffy György hűtlenségi tevékenységéről tett tanuvallomást. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azonban, hogy ezen tanuk is olyan személyek voltak, akiket azt megelőzően Rajk László bűnügyében már jogerősen felalóságra vont a bíróság, tehát lényegében gyanúsított-társai voltak Pálffy Györgynek.

Amint a fenti megállapításokból is látszik, a hűtlenségi tevékenység büntetését nem követse el szükségesnek mutatkozott esetekben megvizsgálni Pálffy Györgynek a vádiratban leírt cselekményeit.

A legfelsőbb Bíróság tanuként hallgatta ki Nagy Pál, volt honvéd alezredes, a ki jelen bűnügyben V.r.vádítottként szerepelt, azonban az ügye 1954-ben felülvizsgálat alá került és a perújítási eljárás eredményeképpen a bíróság nevesített felmentette. Nagy Pál

tanu eladta, hogy 1949. augusztusában beidézték a volt Állami Hatóságra, ahol közölték vele, hogy tanuként fogják kihallgatni. Kihallgatójának, Janikovszky-nak a kérdésel arra irányult, bizonyos adatokat szolgáltatott Pálffy-nak a déli határhoz való viszonyáról. Konkrétan pedig arra vonatkozóan, hogy mi a viszony a magyar-jugoszláv határ egy bizonyos szakaszánál, hogy arról a határról szervek ne szerezzenek tudomást. Janikovszky a tanu elmondása szerint ezeket a tényeket Janikovszky a fennmunka során először a leghatározottabban tiltotta, hogy teljesen valótlan tartalmu, tanuvallomást tegyen. Ezen alkalmakkor még csak a kihallgató kíváncsága szerint adta elő a tényeket. Janikovszky ugyanis azzal vezette félre, hogy valójában egy házaáruló leleplezéséhez nyújt segítséget, illetve a kihallgatás esetén őt is bírósági eljárással fenyegette. Tanu eladta, hogy a korábbi ngomozati vallomását és a bírósági eljárást 1949-ben az alapeljárás során tett hasonló tartalmu tanuvallomását visszavonja, mert az nem felel meg a valóságnak.

Konkoly Thega Barna tanu ellen is eljárás indult 1949-ben, mert részese volt a Pálffy György által vezetett állítólagos államiellenes összeesküvésnek. A tanu eladta, hogy 1949. július 17-én vették őrizetbe és súlyos fizikai büntalmak miatt keresztül mentek a saját magára és Pálffy Györgyre is terhelő vallomás megtételére. Az akkori vallomásának a lényege az volt, hogy 1948. júliusában, amikor Belgrádban tartották a Duna-konferenciát, azon összetalálkozott Nedelkovic jugoszláv ezredessel, akitől Pálffy-nak, korábbi megbízás alapján, üzenetet hozott. A tanu elmondotta, hogy ez a vallomása nem felelt meg a valóságnak, mert Nedelkovic nevét csak a kihallgatása során hallotta első ízben és semmit sem tudott Pálffy állítólagos jugoszláv kapcsolatáról. A kényszer hatása alatt megtett korábbi vallomását teljesen egészében visszavonja.

Rosenfeld Edit tanu a tárgyaláson vallotta, hogy 1942-ben a nyugati hatóságok előtt terhelő vallomást tett Pálffy Györgyre. Akkor azt adta elő, hogy mint a vádlott titkárnője észlelte, hogy Brankov többször megfordult Pálffy-nal és azok kettesben hosszabb beszélgetéseket folytattak egymással. A tanu korábbi vallomása szerint olyan értelmű utasítást kapott Pálffy-tól, hogy Brankov látogatásairól senkinek sem szabad beszélnie. Tartalmazza a tanuak 1949-ben felvett kihallgatási jegyzőkönyve azt is, hogy több körülményből arra a meggyőződésre jutott, miszerint a Pálffy a jugoszlávoknak kérekedett, rendszeresen szolgáltatott számukra katonai adatokat. A szervek által vonatkozásában csupán azt tartalmazta a korábbi vallomása, hogy közvetlenül Rajk László őrizetbevétele után Pálffy a páncélszekérből néhány gépelő lapból álló iratot vett ki, amelyen térképvázlat szerű rajzok is voltak és az iratokat saját maga égette el.

Rosenfeld Edit ezen korábbi vallomását a perajítási tárgyaláson teljesen egészében visszavonta. Elmondotta, hogy az 1949-es vallomása valótlan, azt kényszer hatása alatt tette meg. Kihallgatása alkalmával ugyanis több napon keresztül nem hagyták aludni, gumibottal verték, s egyelő nem ritkán is fizikailag és szellemileg kifárasztották. Nem felel meg a valóságnak, hogy Brankovot bármikor is látta. Brankovot csak a vádlott őrizetbevétele után látogatta volna. A tanu a perajítási tárgyaláson a leghatározottabban vallotta, miszerint nincs tudomása arról, hogy Pálffy bármilyen bűncselekményt elkövetett volna.

Brankov László volt az egyik tanu, akit az alapeljárás során a katonai bíróság a tárgyaláson kihallgatott és a hűtlenség vonatkozásá-

ban terhelő vallomást tett Pálffy Györgyre. Brankov akkor előadta, hogy a vidlott rendszeresen szolgáltatott ki a jugoszláv hatóságoknak a magyar hadseregére és határőrségre vonatkozó katonai adatokat. Ugyanekkor elmondotta azt is, hogy Pálffy keresztül került kapcsolatba Németh Dezsővel, jelen bűnös III.r. vádlottjával, aki szintén hasonló adatokat közölt a jugoszláv hatóságokkal.

A felülvizsgálat során 1954-ben, a vizsgáló előtt Brankov korábbi vallomását megváltoztatta. Elmondotta, hogy 1945. ávtól kezdve többször tárgyalt Pálffy Györggyel hivatalosan, mint a Szövetséges Ellenőrző Bizottság jugoszláv megbízottja. Közvetlenül nincs tudomása arról, hogy Pálffy György a jugoszlávok részére kémkedett volna, csupán 1947. év közepén hallotta Jávorszkytól, aki előtte az UDB magyarországi fővezetője volt, hogy Pálffy állítólag már korábban be volt szervezve az UDB részére.

Főben a tekintetben nem tudott határozott véleményt nyilvánítani a tanu, hogy egyáltalán kapott-e olyan adatokat Pálffytól, amelyek kémadatoknak minősülnek.

Brankov László a perújítási tárgyaláson tett vallomása szerint, közvetlenül a felszabadulás után, - amikor a budapesti jugoszláv katonai misszió beosztottja, majd vezetője volt, többször tárgyalt Pálffyval, de érintkezéseik mindig hivatalos formák között történtek.

Előadta a tanu, hogy Pálffy valóban adott számára különböző információkat 1946-ban és 1947-ben a magyar hadseregről. A közlések azonban kémadatoknak nem voltak tekinthetők, mert azok a két állam közötti jó szomszédai viszonyon és az ezt megpecsételő barátsági szerződésen alapultak. Hivatkozott arra, hogy abban az időszakban a magyar és jugoszláv hatóságok kölcsönösen kiesszerűlték minden területen az egymást érdeklő hivatalos anyagokat. Így történt ez nemcsak a hadseregek vonatkozásában, hanem a két ország állambiztonsági szervei között is.

Elmondotta a tanu, hogy egy ízben, amikor Belgrádban az UDB-nél járt megmutatták neki a magyarországi ügynökök névsorát, s azon sem Pálffy György, sem pedig Németh Dezső neve nem szerepelt.

A tanu a perújítási tárgyaláson ismételtén kihangsúlyozta, hogy Pálffytól soha semmilyen kémadatot nem kapott és tudomása szerint a vádlott másokon keresztül sem kémkedett az UDB részére. Ezt az állítását világosan bizonyítja az a körülmény is, hogy a Tájékoztató Iroda határozata után Pálffyval való kapcsolata megszakadt.

Brankov tanu előadta, hogy 1949-ben teljes egészében változatlan tartalmu terhelő vallomást tett Pálffy Györgyre. Amikor ugyanis 1949-ben letartóztatották Péter Báber személyesen közölte vele, hogy tisztában vannak azzal, miszerint súlyos büncselekményeket követett el. Ennek ellenére Péter Báber kilátásba helyezte számára, hogy a bíróság előtt csak egészen csekély büntetést fog kapni, amennyiben hajlandó lesz gyomorsított-társaira olyan vallomásokat tenni, amelyek a kihallgatási követelni fognak tőle. Ellenkező esetben azonban, mint vezetésnek kémtől halálra fogják ítélni.

A perújítási tárgyakon a tanu arra hivatkozott, hogy ilyen kényszer helyzetben tette meg a minden ténybeli alapot nélkülöző terhelő vallomást és ezt a fertőző szellem visszavonta.

Előadta a Legfelsőbb Bíróság, hogy a tanu 1954-ben, - a felülvizsgálat során, - a vizsgáló előtt megváltoztatta ugyan az 1949-ben

tett vallomását, azonban még ebben az újabb vallomásaiban is olyan megállapítások, amelyek Pálffy György hűségére utalnak.

Brankov Lázár tanu ezt a vallomását is visszavonta. Ennek kolásául előadta, hogy az 1954. júniusában történt kihallgatásán még nem értette meg, hogy valóban az igazság feltárását követi-e. Ezért ingadozott és nem merte teljes egészében visszavonni a korábbi hamis terhelő adatokat tartalmazó vallomását.

A Legfelsőbb Bíróság a volt kihallgatott vallomását, és egy bevetve a többi tanuknak az 1949-ben tett vallomásaik perújítási tárgyaláson elhangzott vallomásaikkal arra a meggyőződésre jutott, hogy az 1949-ben tett terhelő vallomások valószínűleg hamisak.

Ennek alátámasztására szolgál, hogy tényként megállapítani, miszerint az alapeljárásban mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson kihallgatott tanuk, illetve Nagy Pál akkori vádlott, különböző testi és lelki kényszer hatás alatt hamis terhelő vallomásaikat. A korábbi vallomásaik tartalmi igazságát teljes mértékben igazolta az a körülmény, hogy az előző felhozott terhelő adatok semmiféle konkrét tényekkel nincsenek alátámasztva, ésőt a perújítási tárgyaláson felmerült konkrét bizonyítékok azokat kifejezetten megcáfolták.

Külön kíván foglalkozni a Legfelsőbb Bíróság Brankov Lázár tanu vallomásával, figyelemmel arra, hogy részletet az alapeljárásban a tárgyaláson is kihallgatott.

Annak ellenére, hogy ez a tanu különböző időben elhangzott vallomásainak a megtételénél bizonyos ingadozásokat, eltéréseket mutatott, nála is elfogadható az a perújítási tárgyaláson tett vallomása, mely szerint a korábbi vallomását visszavonja.

Brankovnak már az alapeljárásban tett vallomása is eléggé felzárkózott és alkalomszerűségben megszó volt. Akkor sem részletezte, hogy milyen körülmények között kapta az adatokat, nem hivatkozott konkrét találkozókra és időpontokra. Felidé, hogy 1949-ben sem állította a Pálffy-től kapott információkról, hogy azok "kén"-adatok lettek volna és semmit sem beszélt az állásellenes összeesküvésről, valamint Németh Dezső vádlott beszélt az alkövetett bűncselekményéről, bár ez utóbira, - a vádirat szerint - Pálffyval együtt szervezték be Némethet.

Elfogadható Brankov tanuak az a perújítási tárgyaláson elhangzott vallomása is, amit a felülvizsgálat során 1954-ben tett tanuvallomásáról mondott.

Mind ezek alapján a Legfelsőbb Bíróság Brankov Lázárnak a perújítási tárgyaláson előadott vallomását fogadta el valóban, mert egyrészt ez felelősséget többi tanu előadásának, másrészt pedig a Legfelsőbb Bíróságban a tárgyaláson az a meggyőződés keletkezett, hogy Brankov részéről a korábbi terhelő vallomások visszavonása észinté volt.

A perújítási tárgyaláson a tanuok olyan fontos részletekkel cáfolták meg az alapeljárásban megállapított tényeket, amelyekből a Legfelsőbb Bíróság ezt a következtetést vonta le, hogy a terhelő bűncselekmények teljes egészében valótlanok.

Igy Nagy Pál tanu vallomásából kitűnik, hogy a Rajk és Brankovics állítólagos Páko-i találkozásának az előkészítésében Pálffynak semmiféle szerepe nem volt, sőt ezen túlmenően azok a tények, melyeket

1954. június 15.

a vádirat erre vonatkozóan megállapít, minden konkrét alapot nélkü-
lőző üres konstrukciók. Hasonlóképpen cáfolta meg Konkoly-Knecs-Barna
vallomása Pálffy György jugoszláv kapcsolatait, amelyeken keresztül
bűncselekményei a vádirat szerint megvalósultak volna. Rosenfeld Edit
tanuvallomása egyrészt világosságot derít a volt Államvédelmi Hatóság
ezen bűnügyben alkalmazott nyomozati módszereire, másrészt pedig
meggátolja a vádiratban Pálffy térhőre rótt cselekmények nagyon
fontos részleteit. Így például azt, hogy a katonai puccs előzetes
írásbeli terveit a tanu jelenlétében égette volna el.

Brankov László tanu vallomását elemezve meg lehet állapítani, hogy
Pálffy György között bizonyos adatokat a tanuval 1946-ban és 1947-
ben a magyar hadseregről, ezek az információk azonban kizárólag hi-
vatalos jellegűek voltak, s így azok nem tekinthetők kémadatoknak.

Pálffy György 1949. július hó 5-én, tehát közvetlenül a letartóztatása
után sajátkezűleg írt egy vallomást, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a
perújítási tárgyaláson a Bp.155.§ /2/ bekezdésére való hivatkozással
ismertetett.

Ebből kitűnik, hogy mindaddig, míg a vádlottal szemben fenyegetést,
ígéretéseket nem alkalmaztak, sem az államellenes szervezkedés,
sem pedig a hűtlenség büntetvények az elkövetését nem ismerte be.
Pálffy részletesen leírta a felszabodulás előtti magatartását, s
vallomása ezen részéről is úgy találta a Legfelsőbb Bíróság, hogy
az lényegében - eltekintve a vádlott kisebb szépitgetéseitől - meg-
felel a valóságnak.

A perújítási tárgyaláson tehát beigazolást nyert, hogy Pálffy György
beismerő vallomása, amely döntő bizonyítékként szolgált 1949-ben
az ítélet meghozatalánál, törvénytelen kihallgatási módszerek al-
kalmazásával jött létre és vallomásában előadott tények, mint a
hűtlenség, mind pedig az államellenes szervezkedés vonatkozásában, teljese-
sleptalanok voltak.

Mindazekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság tényként állapítja meg,
hogy Pálffy György sem az államellenes szervezkedést, sem pedig a
hűtlenség büntetést nem követte el, s ezért az ellene emelt vádak
alól bűncselekmény hiányában felmentette.

A katonai ügyész vádirata azonban az államellenes összeesküvés bűn-
tettének a keretén belül kifejezetten a terhőre értékelte azt a ma-
gatartást is, hogy a honvédségnél betöltött magas beosztását fel-
használva volt horthysta, fasiszta tiszteket fontos parancsnoki be-
osztásokba helyezett, s ezzel akadályozta a hadsereg helyes irányba
börtendő fejlődését.

A Legfelsőbb Bíróság a perújítási tárgyaláson a vádlott szem-
cselekményeit is részletesen megvizsgálta, mert amennyiben bizonyí-
tást nyer, amely szerint valóban ilyen tevékenység volt nála tapasztal-
tható, úgy arról, hogy ezzel kifejezetten államellenes, felfor-
gató bűncselekményt kívánt volna elkövetni, magatartása megvalósítja
a szolgálati hűségevel való visszaélés büntetését.

A vádlott fenti tevékenységének a feltárásánál lényegében Lánosz Ist-
ván tárgyalási vallomása állott a Legfelsőbb Bíróság rendelkezésére,
amit Kardos György tanu vallomása részben kiegészített.

Ezek alapján a Legfelsőbb Bíróság tényként fogadta el, hogy Pálffy
György 1946. áprilisban levelet kapott az akkor Nyuzaton tartózkodó
Lánosz Istvántól, amelynek a tartalma röviden az volt, hogy Lánosz
haza akar térni Magyarországra, s ehhez Pálffy támogatását kéri.

Pálffy az üzenet átadójával szóban azt a választ küldte Láncznak, hogy csak bátran térjen haza Magyarországra, mertthon segítene. Ezután 1946. júniusában Láncz ismét egy levelet írt Pálffy György felé, amelyben arra hivatkozott, hogy a magatartása, amit a háború alatt Ausztriában Ausztriában tanúsított kifogásolható. Később leírta, hogy milyen bűnököt követett el. Leveleire 1946. augusztusában került a válasz, amelyben röviden az volt, hogy nyugodtan térjen haza, mert minden bizonytalanságot nem csinálhatott olyan dolgok miatt, amelyekből mely következményei lehetnek. Ezt követően Láncz ismét írt Pálffy György felé, hogy a feleségét 3 gyermekével együtt visszakerült Magyarországra. Pálffy számára velük egy hosszú levelet küldött, amelyben részletesen leírta, hogy 1944. novemberében üteget Budapesten a déli irányba irányították, majd december hónapban a nyilas Görögországi hadsereghez helyezték, ahol alonztály parancsnoki beosztásban volt és egy pandúr vadász tüzérszázály megszervezése volt a feladata. A feladatot teljesítése után a Görgey hadosztállyal együtt Budapest felé támaszkodott. 1945. áprilisában Ausztria területén, amikor egy német felbomlásban volt, segédkapitányként Kenderes Istvánnal együtt részt vett a német Ringel német altábornagynál. Ringelnek felajánlotta, hogy a német hadsereg keretében belül kívánja folytatni tovább a harcot, és új csapatok ellátását. Jelentése után a németektől azt a feladatot kapta, hogy megváltson a tókből és legénységéből szervezzen legalább egy tüzér üteget, de lehetőleg egy tüzér osztályt, amelyet fel kell tölteni. Feladatának megfelelően Láncz István összesen összegyűjtött 10-15 tüzéret és 120 főnyi legénységet, az egység azonban a háborús események alakulása folytán bevetésre már nem került. A fegyverletétel után, mivel nem akart szovjet hadifogságba kerülni tovább menekült nyugat felé és szándékosan angol fogságba esett.

A levél előlévője után, Pálffy javaslatára, Láncz felesége táviratban küldött férjéhez, amelyben felhívta arra, hogy térjen vissza Budapestre. Budapesten Láncz felírta a vádlottat és itt személyesen is részletesen tájékoztatta a vizsgálaton tanúsított magatartásáról. Az alkalommal Láncz azt is közölte Pálffyval, hogy 1945. őszén, amikor Ausztriában tartózkodott, összeköttetésbe került egy Vogel nevű volt német vezérkari tiszttel, aki lényegében arra akarta rábírni, hogy hazatérése után végezzen kontingenenséget a Nyugat-i hatalmak számára, amire Láncz kiterő választ adott.

Pálffy ezután Lánczot a Katona politikai osztály Kardos György nevű osztályvezetőjéhez mutattotta, aki részletes feljegyzést készített Vogellel való kapcsolatáról. Láncz egyéb cselekményeit azonban nem fedte fel előtte, azokat Pálffy sem közölte Kardossal.

Annak ellenére, hogy Pálffy saját maga is kifogásolhatónak találta Láncz nyugati magatartását, úgy döntött, hogy támogatni fogja felvetését demokratikus hadseregbe. Ezen célból felszólította, hogy forduljon az illetékes igazoló bizottsághoz, ahol ügyének a tárgyalása 1947. áprilisában történt meg és az igazoló bizottság igazoltnak mondotta ki. Az igazoló bizottság döntését annak alapján hozta meg, hogy Pálffy György egy írásbeli nyilatkozatot adott, amely szerint hálsó gondolkodású és demokratikus embernek ismerte meg a múltban.

Annak ellenére, hogy Pálffy saját maga is kifogásolhatónak találta Láncz nyugati magatartását, úgy döntött, hogy támogatni fogja felvetését demokratikus hadseregbe. Ezen célból felszólította, hogy forduljon az illetékes igazoló bizottsághoz, ahol ügyének a tárgyalása 1947. áprilisában történt meg és az igazoló bizottság igazoltnak mondotta ki. Az igazoló bizottság döntését annak alapján hozta meg, hogy Pálffy György egy írásbeli nyilatkozatot adott, amely szerint hálsó gondolkodású és demokratikus embernek ismerte meg a múltban.

Annak ellenére, hogy Pálffy saját maga is kifogásolhatónak találta Láncz nyugati magatartását, úgy döntött, hogy támogatni fogja felvetését demokratikus hadseregbe. Ezen célból felszólította, hogy forduljon az illetékes igazoló bizottsághoz, ahol ügyének a tárgyalása 1947. áprilisában történt meg és az igazoló bizottság igazoltnak mondotta ki. Az igazoló bizottság döntését annak alapján hozta meg, hogy Pálffy György egy írásbeli nyilatkozatot adott, amely szerint hálsó gondolkodású és demokratikus embernek ismerte meg a múltban.

Láncz István a bíróság később felelősségre vonta és azon tényállás alapján, hogy magyar állampolgár létére Magyarország területének a felszabadítása után is, a harc továbbfolytatása érdekében a német hadsereg kötelékében szolgálatot vállalt és ott szervező tevékenységet végzett, háborús bűntettben mondotta ki bűnösnek s 5 évi börtönrre, valamint mellékküldetésekre ítélte.

A fenti tényállásból megállapítható, hogy a vádlott szolgálati hatalmával visszaélve, a valóságnak meg nem felelő tartalmú igazolvány kiadásával elősegítette, hogy a háborús bűnös Láncz István a magyar hadsereg tisztikarába felvegyék. Ezt követően pedig ugyancsak szolgálati hatalmát felhasználva előmozdította, hogy különböző fontos beosztásokba kerüljön. Vádlottnak ez a sorozatos bűnös magatartása kimeríti a folytatólagosan elkövetett szolgálati hatalommal való visszaélés bűntettét.

A Legfelsőbb Bíróság Pálffy György terhére a tettazonosság keretén belül megállapítható ezen bűncselekmény vonatkozásában azonban a bűnvádi eljárást megszüntette, mert a vádlott időközben elhalt, s ez a körülmény megszünteti az alkövető büntetendőséget.

Megállapítja a Legfelsőbb Bíróság, Pálffy György egyéniségét vizsgálva, hogy a Ludovika Akadémia elvégzése után, mint az akkori fasiszta rendszer számára teljesen megbízható tiszt a Hadiakadémiára került, hogy ott vezérkari tiszttel neveljenek belőle. Ezen tanulmányai közben egy éves időtartamra a fasiszta olasz hadseregbe küldték szolgálni, hogy tapasztalatokat szerezzon. A fentiből arra a következtetésre jutott a Legfelsőbb Bíróság, hogy Pálffy György mindenben megfelelt azoknak a követelményeknek, melyeket az akkori fasiszta rendszer egy horthysta katonatiszt elé állított. Tény az, hogy családi okok miatt közvetlenül a második világháború kitörését megelőzően leszerezt, majd osztályozott az ellenállási mozgalmakhoz, s 1944-ben a Béke Pártnak is tagja lett, ahol aktív szervező munkát is végzett. Éppen erre való tekintettel a felszabadulás után a párt és a dolgozó nép bizalma magas beosztásokba helyezte. Ennek a kitértető bizalomnak azonban Pálffy György nem felelt meg. Nem tudott elszakadni volt horthysta tiszt barátaitól, sőt ezekkel vetette magát körül és olyan életmódot folytatott, ami nem volt összeegyeztethető sem magas katonai beosztásával, sem pedig kommunista párttagságával. Láncz István esetében még attól sem riadt vissza, hogy bűncselekmény elkövetésén keresztül hozza vissza a hadseregbe és segítse elő magas beosztásba való helyezését. 1948-ban, majd ezt követően egészen a letartóztatásáig magánélete botrányossá vált, egymást követők a részegeskedései, házasság bontása, házasság bontása után nagyon sok nővel tartott fenn szerelmi kapcsolatot. Arra az időre már a baráti körét majdnem kizárólag azok a volt horthysta tisztak képezték, akikről Pálffy Györgynek is tudnia kellett, hogy valódi meggyőzésük ellenére jelenkeztek szolgálatra a demokratikus hadseregbe. Lényegében tehát Pálffy György egész magatartása olyannak tekinthető, ami méltatlan volt a demokratikus hadsereg magas beosztásában lévő, fontos pártfunkcióban lévő tisztjéhez. Ez a kifogásolható magatartása konkrét bűncselekmény tényálladékát nem meríti ki ugyan, azonban hozzátartozik ahhoz a képzhez, amit jelen bűnügy helyes eldöntéséhez Pálffy György vádlottáról a bíróságnak eltekintania kell.

Koronai Béla katonatiszti családból származik. 1936-tól 1937-ig a soproni műegyetemen ardmérnökki oklevelet szerzett. Ezután 1937-ben a Ludovika Akadémia csendőrtiszti tagozatára iratkozott be és 1939-ben csendőr hadnaggyá avatták. Ettől az időtől kezdve különbö-

ző beosztásokban teljesített szolgálatot. 1942-től 1944. decemberig Kadar eszterházi ezredes segédtisztje volt századosi rendfokozattal. Résztvett 1944. őszén a Horthy-ék által kezdeményezett békekövetési kísérletekben. Ezen megatartás miatt a németek letartóztatták. 1945. január elején a fogságból megszökött, egy ideig Budapesten bujkált, majd jelentkezett a szovjet csapatoknál. A felszabadulás után igazolták és először a katonai politikai osztály-hírszerzési osztályához, majd a határőrséghez került vezető beosztásba. 1946. februárban ezredesi rendfokozatban a Belügyminisztériumban teljesített szolgálatot, mint a rendőrség kiképzési osztályának a vezetője. 1949. január 21-én tartóztatták le.

A Legfőbb Ügyészség által foganatosított vizsgálatok során Korondi Béla vonatkozásában is feltárta, amit a perajánlati tárgyaláson felmerült adatok is mindenben bizonyítottak, miszerint a vádlott alaptalan az a vád, hogy a vádlott bármilyen államellenes szervezkedés vezetője volna. A Legfelsőbb Bíróság Pálffy György csatlósjaival foglalkozva már leszögezte, hogy Pálffy György bűncselekménye nem áll meg az államellenes szervezkedés bűncselekményében. Korondi Béla terhére írt bűncselekmények pedig lényegében Pálffy György állítólagos bűnös megatartásához voltak kapcsolva, mert a perajánlat szerint a vádlott a szervezkedésre vonatkozó utasítások nagy részét közvetlenül Pálffy György-től kapta.

A Legfelsőbb Bíróság Korondi vádlottánál is a részleteiben is megvizsgálta a terhére rótt bűncselekmények kapcsán felhozott tényeket. A feltárt bizonyítékokból kitűnt, hogy az alapeljárásban az ítékezés alapjául szolgáló tényállás hamis bizonyító eszközök alkalmazásával keletkezett. A perajánlati tárgyaláson beigazolást nyert, hogy Korondi Béla korábbi beismerő vallomását testi kényszer, illetve rábeszélés és félrevezetés alapján tette meg.

A Legfelsőbb Bíróság a perajánlati tárgyaláson tanúként hallgatta ki azokat a személyeket, akik Korondi kihallgatását 1949-ben is folytatták. Károlyi Márton tanu elmondotta, hogy Korondi Bélát csak egy ízben hallgatta ki, amikor elébe tárta Rajk és Pálffy vallomását, amelyben azok beismerték a fegyveres puccs megszervezésének a tervét. Korondi Béla azonban még ezután sem volt hajlandó elismerni, hogy részese lett volna az államellenes szervezkedésnek. A tanu elmondotta, hogy tisztában volt azzal, miszerint Korondi ismételtén durván ismételték a kihallgatást. Ezért olyan értelmű javaslatot tett Korondinak, amelynek a rövid tartalma az volt, hogy nincs értelme, hogy tovább véresse magát, mert előbb-utóbb ugyanis alá kell írnia a Rajk és Pálffy vallomásával azonos tartalmú jegyzőkönyvet. Ennek az eredményeképpen Korondi egy egészen rövid jegyzőkönyv formájában elismerte az államellenes szervezkedésben és a puccsban való részességét.

Faludi Gyula tanu, aki abban az időben a volt Államvédelmi Hatóságon minőségileg teljesített szolgálatot és résztvett a Rajk-Pálffy ügyben letartóztatott személyek kihallgatásában elmondta, hogy a kihallgatást a legdurvább fizikai kényszerrel alkalmazták a gyusztottakkal szemben. Vallotta ez a tanu azt is, hogy a letartóztatott személyek között elismerte az államellenes szervezkedésben való részességét, és a vádat törvénytelen módszerek alkalmazásával állították össze.

Ennek alátámasztására elmondotta, hogy Károlyi Márton volt államvédelmi alezredes nála dicsekedve mesélte, a Rajk-per tárgyalása idején, hogy Korondival egy olyan vallomást íratott alá a saját kitűzések alapján, hogy Korondi is az államellenes szervezkedés

többi vezetőinek a célja Rákosi, Gerő és Farkas elvtársak meggyilkolása volt, s erre egy konkrét tervet is kidolgoztak. Károlyi azt is elmondotta Falusi Gyula tanúnak, hogy amikor Péter Gábor tudomást szerzett ezen jegyzőkönyv tartalmáról azt kifogásolta, azt állítva, hogy annak a tartalmán olyan nyilvánvaló hazugság, hogy az azal nem lehet a nyilvánosság elé lépni. Ennek ellenére a volt Államvédelmi Hatóság vezetői a későbbiek során megváltoztatták korábbi nézetüket és felhasználták a Károlyi által kezdeményezett koncepciót.

A kihallgatók fenti vallomásából és a Legfelsőbb Bíróságnak a hasonló jellegű bűnügyek felülbírálása során nyert tapasztalatai alapján ezen vádlottnál is azt a végső következtetést kellett levonni, hogy a bűnügyének az egész anyaga nem más, mint Korondi erőszakkal kivett beismerő vallomásból és vádlott-társainak hasonló tarthető vallomásaiból összeállított vádaknak a halmazata, amit semmiféle egyéb bizonyíték nem támasztott alá. Korondi Béla cselekménye vonatkozásában egyetlen tanút sem hallgattak ki az alapeljárás során.

A kihallgatók vallomásai és a Salffy György I.r. vádlott ügyében az államellenes szervezkedés büntetőjével kapcsolatban már kifejtett indokok alapján, a Legfelsőbb Bíróság teljesen alaptalannak találta azt a vádat, hogy Korondi Béla-nak bármilyen szerepe lett volna az állítólagos államellenes összehesküvésben, vagy akár egy ilyen szervezkedésről tudomással bírt volna. Arra való tekintettel Korondi Bélát az államellenes szervezkedés vezetése büntetésének a vádjára alól büntelékenny kiányában felmentette.

A budapesti központi katonai ügyészség vádirata Korondi Béla vonatkozásában tartalmazza azt a vádpontot is, hogy a vádlott először a honvédségnél, majd pedig a Belügyminisztériumba fasiszta beállítottásgú régi honthysta tiszteteket igyekezett visszahozni ezekhez a fegyveres testületekhez, illetve azokat magas beosztásokba helyezte. Az alapeljárás során ezzel kapcsolatban is megállapította a katonai bíróság Korondi Béla bűnösségét, amit az államellenes szervezkedés vezetése büntetésének a keretén belül látott értékelhetőnek.

A Legfelsőbb Bíróság megvizsgálta, hogy a vádlott fenti cselekményeit nem követte-e el függetlenül a szervezkedés büntetésétől, mert a honthysta tisztetekkel kapcsolatos fenti bűnös magatartása, amennyiben az beigazolást nyer, önmagában is büntelékenny képez, a szolgálati hatalommal való visszaélés büntetését. Ennek a tisztázása érdekében a Legfelsőbb Bíróság tanuként hallgatta ki Oszkó Gyula rendőrszeredest, aki a vádelli időben a Belügyminisztérium személyzeti osztályának a vezetője volt és jól ismerte Korondi Béla tevékenységét. Oszkó Gyula tanu előadta, hogy Korondi Béla valóban régi tisztetekkel vettette magát körül és általában azokat is helyezte fel fontos pozícióba a vezetése alatt álló osztályon. A tanu véleménye szerint Korondi nem nagyon tudott együtt dolgozni az új rendőrtisztekkel. Arra határozott vallomást tett, hogy amikor a személyzeti osztály vezetője volt Koronditól soha sem kapott olyan javaslatot, hogy volt honthysta tiszteteket vegyenek fel a rendőrség állományába. Általános értékelve Korondi Béla magatartását, - a tanu véleménye szerint, a honthysta tiszteteknek a vádlott részéről történt bizonyos támogatása nem volt tudatos tevékenység, hanem az őt a honthysta beállítottágából és neveléséből fakadt, mert azelőtt csendőrtisztt volt és múltjával nem tudott szakítani.

Mind ezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság nem látta beigazolvást azt a terhére rótt bűnös tevékenységét sem, hogy a honvédséghez és a rendőrséghez meg nem engedett módon, volt honthysta tiszteteket hozott vissza, illetve magasabb beosztásokba helyezte. Így a Leg-

Felsőbb Bizottság csupán azt tudja megállapítani a vádlottról, hogy teljesen érdektelen tanvallomásból világosan kitűnik, hogy a vádlott a katonai vezetés osztályon a belügyminisztériumban főleg fasiszta álláspontú régi tiszték voltak, s igénykedett az új rendőrség felállítására, s így azokat általában a munkájukban nem segítette. Ez a vádlott azonban büncselekményt nem képez, hanem csupán azt bizonyítja, hogy mint régi eszterlácsi korábbi beállítottságán nem tudott változtatni és így népi demokratikus rendszerűt fejlődésnek nem tudott lépést tartani.

Németh Dezső vádlott polgári családból származik. A középiskola elvégzése után 1932-ben került a Ludovika Akadémiára, ahol 1935-ben hadnagy avatták. Mint hivatalos tiszt résztvett a szlovéniai elleni háborúban. Magyarország felszabadulása után azonnal jelentkezett a szolgálatra a demokratikus hadseregbe. Ezen a hadsereg anyagi főcsoportfőnökségére lett beosztva, majd beosztották a határőrség vezérkari főnökének. 1948. tavasszal a moszkvai magyar követség katonai attaséja lett, s ebben a minőségében látogatott 1949. július hó 30-án a letartóztatásra.

Németh Dezső vádlott vonatkozásában a Legfőbb Ügyész felülvizsgálata feltárta, ami a perújítási tárgyaláson teljes mértékben beigazósítást nyert, hogy teljesen alaptalan az a vád, miszerint a vádlott a hitlenség bűntettét elkövette, illetve mint moszkvai magyar katonai attasé hirszerző tevékenység folytatott Jugoszlávia számára. Tényként azt lehetett megállapítani, hogy 1946-tól, amikor a határőrségnél teljesített szolgálatát beosztásánál fogva gyakran érintkezett Brankov Lázárral, a Szovjet-egyes Ellenőrző Bizottság Jugoszlávia megbízottjával. A büncselekmények elkövetésére vonatkozóan azonban bizonyítékul csupán a saját beismerő és vádlott-társai terhelő vallomása szolgált. Az alapperbéli tárgyaláson Brankov Lázár tanu, - akitől a Legfőbb Bizottság már fentebb kifejtette, hogy lényegében szintén vádlott volt, - azt ugyan bizonyos mértékig terhelő vallomást Németh Dezsőre, amelynek az értékelésével a Legfőbb Bizottság később kíván foglalkozni.

A perújítási tárgyaláson Vajda Tibor tanu, aki Németh Dezső kihallgatója volt előtte, miszerint Németh 1949-ben előtte azt vallotta, hogy küldött jelentéseket Moszkvából Pálffy-nak az imperialista katonai attaséktól származó értesülésekről, azonban ez kötelességét követte. Ebben az időben ugyanis Pálffy György a katonai politikai osztály vezetője, majd honvédelmi miniszter helyettes volt, s így teljes jóhiszeműséggel gondolhatta, hogy a Pálffy által kért információkat Moszkvából elférni kell.

A tanu vallomása szerint Németh előadta azt is, hogy az imperialista katonai attasékkal való kapcsolatát a szovjet katonai elhárító szervekkel történt megbeszélés alapján építette ki, s így jött létre az összeköttetése Brzoviccsal is. A tanu állítása szerint Németh rendelkezés egészen valószínűnek hangzott, mert megnevezte a kapcsolatváltóját és a telefon számát is megadta. Még azt is megadta, hogy a telefon szám a Város-térre Május 1-ére azelőtt belépő...

Láncz István tanu előadta, hogy 1949. szeptember elején, a Rajk-Féle bírály tárgyalása előtt, amelyen tanusként hallgatták ki, a vizsgálók által előre elkészített vallomásszöveget be kellett tanulnia és ezt a tárgyaláson arról szóra folyékonyan kellett felmondania. A tárgyalásra egy székelyutuban vitték Németh Dezsővel,

ami több oldal terjedelmű géppel írott feljegyzést tartott megánál, ami hasonló volt a tenné részére a vizsgálók által átadott feljegyzéshez. Németh ezután is és a tárgyalás előtt is a legnagyobb gondal tanulmányozta a szöveget. A látogatás után egyébként az ott jelenlévő többi tenné kezében is hasonló feljegyzést látott.

Brankov Lázár tanu az alapeljárásban arról vallott, hogy Németh Dezsővel Pálffy György keretéből jutott kapcsolatba és Németh Dezső a határozatra vonatkozóan neki adatokat adott át.

Valójában nem beszélt Brankov tanu az 1949-ben tartott tárgyaláson arról, hogy tudomása lett volna a vádlottnak Moszkvában alkotott kapcsolatairól, annak ellenére, hogy a vádirat szerint Németh Dezső Pálffyval és Brankovval történt előzetes megbeszélés alapján kényszerített Moszkvában a jugoszlávok részére.

A perújítási tárgyaláson Brankov előadta, hogy csak 1946. közepéig tartott fenn kapcsolatot Németh Dezsővel, mert egy katonaszökés miatt, amit a magyar hatóságok nem voltak hajlandók vizsgálni a jugoszlávoknál személyi ellentét keletkezett közöttük. Brankov szerint ezen esetet megelőzően is az adatközlések akként történtek, hogy Németh Dezső a hivatalos tárgyalások során, mint a magyar hatóságok főnöke bizonyos információkat adott a jugoszlávok számára. Ezek a közlések azonban nem voltak kényszerítően tájékoztatók, mert a kétoldalú határozatban ebben az időben szorosan együttműködött és az adatokat kölcsönösen kicserélték.

A tanu a perújítási tárgyaláson vallotta, hogy az 1947. évben az UDB. Magyarországi főosztálya lett és így ha Németh Dezsőnek Krásovicsossal bármilyen kapcsolata lett volna, úgy arról tudnia kellene. Nincs értesítése arról, hogy Németh a jugoszlávok számára kényszerített.

Bírók közül a Legfelsőbb Bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy ezen vádlott vonatkozásában nem lehet elfogadni az alapeljárásban felmerült további bizonyítékokat, egyrészt a két másik vádlottnál már kifejtett indokoknál fogva, másrészt pedig azért sem, mert a tanu vallomásaiból tényként lehet megállapítani, hogy a Németh Dezső ellen felhozott vádak minden ténybeli alapot nélkülöznek.

Brankov Lázár és Vajda Tibor tanuknak a perújítási tárgyaláson tett, lényegében egymást kiegészítő és alátámasztó vallomásaiból kitűnik, amit a Legfelsőbb Bíróság mindenben elfogadott, - hogy Németh Dezső sem Magyarországon, sem pedig moszkvai tartózkodása alatt nem végzett hirtelenzűl tevékenységet Jugoszlávia számára.

A perújítási tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen tehát a Legfelsőbb Bíróság semmivel sem látta megalapozottnak a vádlott bűnösségét és élelte, hogy a felelősségre vonása valótlan tények alapján történt, a ezért a vádak alól bűnselekmény hiányában felmentette.

Pálffy György és társai bűnügyében, a perújítási tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás során, világosság derült arra, hogy a volt állambiztonsági hatóságok egyenlőre, állítva Péter Gáborral a szociálisták törvényes ellenőrzésének eszközei alkalmazásával, koholt vádak alapján állították a bűnös ezen vádlottait bíróság elé. Céljaik elérése érdekében kihasználják a vádlottak által a múltban és a felszabadulás után alkotott hibákat, amelyek osztályidegen származásukból és korábbiak miatt kivoltukból fakadtak. Péter Gábor és társai kihasználva a pártot és a kormányt, ezt a módszer-

Összefoglaló a „koncepció” perekről (1961. nov.16.)

Iratléc X1.20.

BELÜGYMINISZTERIUM
II/11 osztály

SZIGORUAN TITKOS!

60-2327/61

201
C. február

F E L J E G Y Z É S
a koncepció s ü g y e k r ől

A koncepció s ügyek lényegében akkor robbantak ki, amikor a hatalom megszerzésének kérdése véglegesen eldőlt az országban és amikor megjelent a Tájékoztató Iroda határozata Jugoszláviával kapcsolatban.

Az a koncepció, amelyből ezeknek az ügyeknek tartalma, lényege fakadt, azonban sokkal előbbre nyúlik vissza. A Párt egyes vezetői Rákosi Máttyás, Gerő Ernő, Farkas Mihály - már 1945-től bizalmatlanok voltak más vezető elvtársakkal szemben.

A felszabadulás előtt a Szovjetunióban élő pártvezetők - Rákosi M., Gerő Ernő, Farkas Mihály, Kovács István - tartották magukat a megbízható, tapasztalt kommunista vezetőknek. Kialakult bennük - elsősorban Rákosi Máttyásban - az a koncepció, hogy a pártnak azok a vezetői, funkcionáriusai, akik a felszabadulás előtt itthon, vagyis Magyarországon tartózkodtak és tevékenykedtek, nem lehetnek megbízhatóak. Mind a horthysta politikai rendőrség ügynökei, besugói voltak, máskülönbem nem maradtak volna életben, nem tudtak volna dolgozni.

- 3 -

II.

Főbb koncepció s ügyek a következők voltak:

1./ "Rajk László és társai ügye".

ABR 2.1-IX12

5

Rajk Lászlót a jugoszlávok és az imperialista hírszerző szervek ügynökének tartották, aki régóta frakciós magatartást, tevékenységet tanusít, ellenséges tevékenységet fejtett ki a Pártban és a Belügyminisztériumban.

Az ügyben szereplő főbb személyek:

Rajk László, Szónyi Tibor, Szalay András, Brankov Lázár, Ognjelovics Milán, Pálffy György, Korondy Béla, Németh Dezső, Horváth Ottó és Nagy Pál, akik felelősségre lettek vonva a jugoszlávokkal való kapcsolat, az imperialista hírszerző szervek részére folytatott kémkedés címén.

Ügyüket 1949-ben a NOT. és a Katonai Főtörvényszék tárgyalta.

Az ügyben kb. 117 személy szerepel, 75 személlyel szemben folytattak eljárást, akik el lettek itélve.

A többi személyek internálva lettek vagy velük szemben más megtorló intézkedést alkalmaztak.

Az ügyben 15 halálos ítélet lett végrehajtva. 2 fő a börtönben meghalt, 1 fő a szabadulás után öngyilkos lett. Igen magas az életfogytiglanra és a 15 évre elítéltek száma.

Az ítélet után kivégzettek:

1./ Rajk László	9./ Deszkás János
2./ Szónyi Tibor	10./ Szebenyi András
3./ Szalay András,	11./ Villányi András
4./ Pálffy György	12./ Vági Ferenc
5./ Korondy Béla	13./ dr.Jánosi Ferenc
6./ Németh Dezső	14./ Limberger Lajos
7./ Horváth Ottó	15./ Geyer Imre
8./ Marsal László	

ABR 2.1-IX/2

6

- 9 -

Budapest, 1961. november hó 16.

Wé
/Ács Ferenc r. e. zds./
osztályvezető

[Signature]

2pl/mene

TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR

ÁLLAMBIZTONSÁGSZOLGÁLATOK TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

ABT 2.1 - IX12

Összefoglaló a koncepciós perekről, 1962. febr. 23.

BELÜGYMINISZTERIUM

SZIGORUAN TITKOS!

ÖSSZEFOGLALÓ A "KONCEPCIÓS ÜGYEK"-RŐL.

I.

A legfontosabb koncepciós ügyek és azokat előidéző politika kihatása.

A legfontosabb koncepciós ügyek voltak - Rajk László és társai -

36

- 11 -

1948. októberében - miután Rajk László Pakson találkozott Rankovics jugoszláv belügyminiszterrel, Pálffy meggyorsította a Köztársaság megdöntésére irányuló fegyveres előkészületeket. Elkészítette és lefektette a fegyveres puccs tervét, melyet 10 zlj-al kívánt megvalósítani.

Ezeknek azt a feladatot szánta; szállják meg a fontos középületeket, postát, Rádiót, pártközpontot stb. Tervet dolgozott ki a párt és kormány vezetőinek a meggyilkolására.

Ezt a feladatot Korondy Béla rendőr ezredes - volt csendőr századosra - bízta, akinek a Korondy által megszervezett különleges zászlóaljban kívül egy horthysta tisztekből álló különítményt is rendelkezésére bocsájított volna.

A tervet Nagybudapest térképvázlatán lerögzítette és hivatali páncélszekrényében őrizte mindaddig, amíg bűntársainak, köztük Rajk Lászlónak letartóztatásáról nem értesült. Ekkor titkárnője /Rosenfeld Edit/ segítségével a terveket elégette.

/A felülvizsgálat során megállapították, hogy sem Pálffy György, sem Korondy Béla a fenti bűncselekményeket nem követte el./

AYTC 2. 1 - 1x/2

2

2./ A vizsgálók a kihallgatások során a legembértelenebb fizikai - lelki - erkölcsi kényszert alkalmazták az őrizeteseikkel szemben. A koncepciók ügyek kezdetéig is volt verés a kihallgatások alkalmával, ez azonban a koncepciók ügyek vizsgálata során általános gyakorlattá vált.

d./ Alkalmazták az ígéretes eszközt több őrizetes személy-nél. "Ha a kívánt vallomást megteszik, csak tanuként fognak szerepelni". Hogy "az elítélés formális lesz, 1-2 évet fog csak kapni, azután szabadon engedik."

A kivégzés előtt Pálffy és Korondi vitatkoztak Vajdával és Faludival, hogy félrevezették őket, azt ígérték, hogy az ítélet végrehajtására nem kerül sor.

A vizsgálat során az őrizeteseik a legborzalmasabb körülmények között éltek. A brutális fizikai kényszer alkalmazásában az egyes kihallgatásokon kívül fő szerepet játszott az úgynevezett "verő csoport".

./.

ARSTC 2.1 - IX/12

- 18 -

v.

A büntetések végrehajtása - a börtön helyzet.

Rákosi Mátyás, Farkas Mihály az ítéletek meghozatala után is tovább foglalkoztak az őrizetekkel.

Az őrizetek kivégzésénél különösen Farkas Mihály aktívizta magát, aki rendszeresen résztvett a halálra ítélték kivégzésén.

20

- 19 -

A Rajk-ügy és Sólyom-ügy kivégzetteinek temetésére egy csoportot szerveztek. Az eltemetést az ügyben kihallgató, vereséket végző, figyelőktől bevont személyek végezték Réh Alajos és Princz Gyula vezetésével.

Rajk Lászlót, Szalay Andrást, Szónyi Tibort Gödöllőnél az országút melletti erdőbe temették el. Pálffy Györgyöt, Korondy Bólát és Riesz Istvánt a váci rabtemetőbe. Sólyom Lászlót, Beleznaý István, Révay Kálmánt, Porffi Györgyöt, Illy Gusztávot, Princz Sándort és Merényi Gusztávot a váci őregtemető domboldalába. Zöld Sándort és családját pedig a megyei dombok között temették el.

21

- 24 -

Budapest, 1962. február hó 23.

ABTL 2.1 - IX/2

4